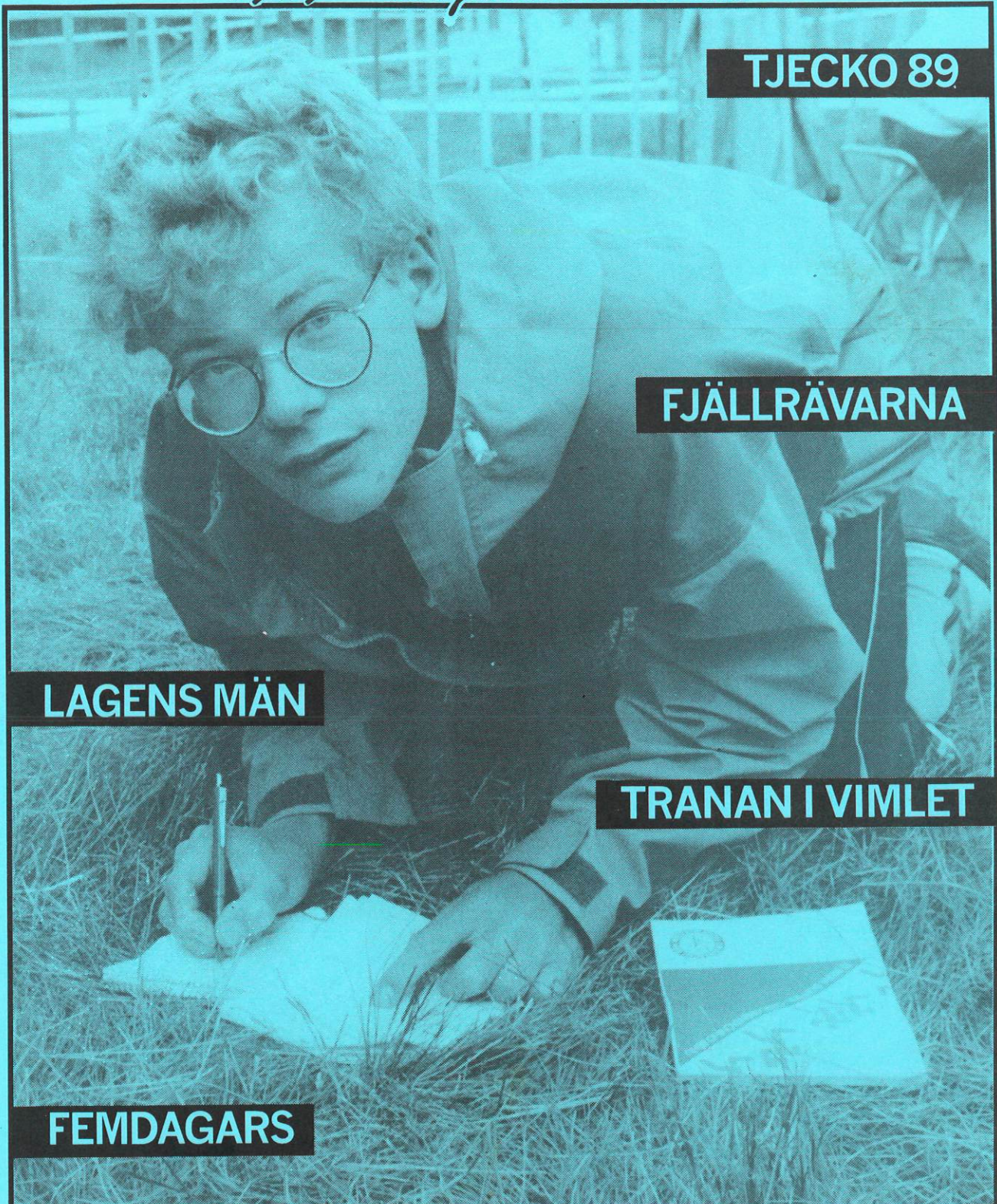

JÄRLANYTT

KLUBBTIDNING FÖR JÄRLA IF ORIENTERINGSSSEKTION

1989 – ungdomarnas år.

TJECKO 89

FJÄLLRÄVARNA

LAGENS MÄN

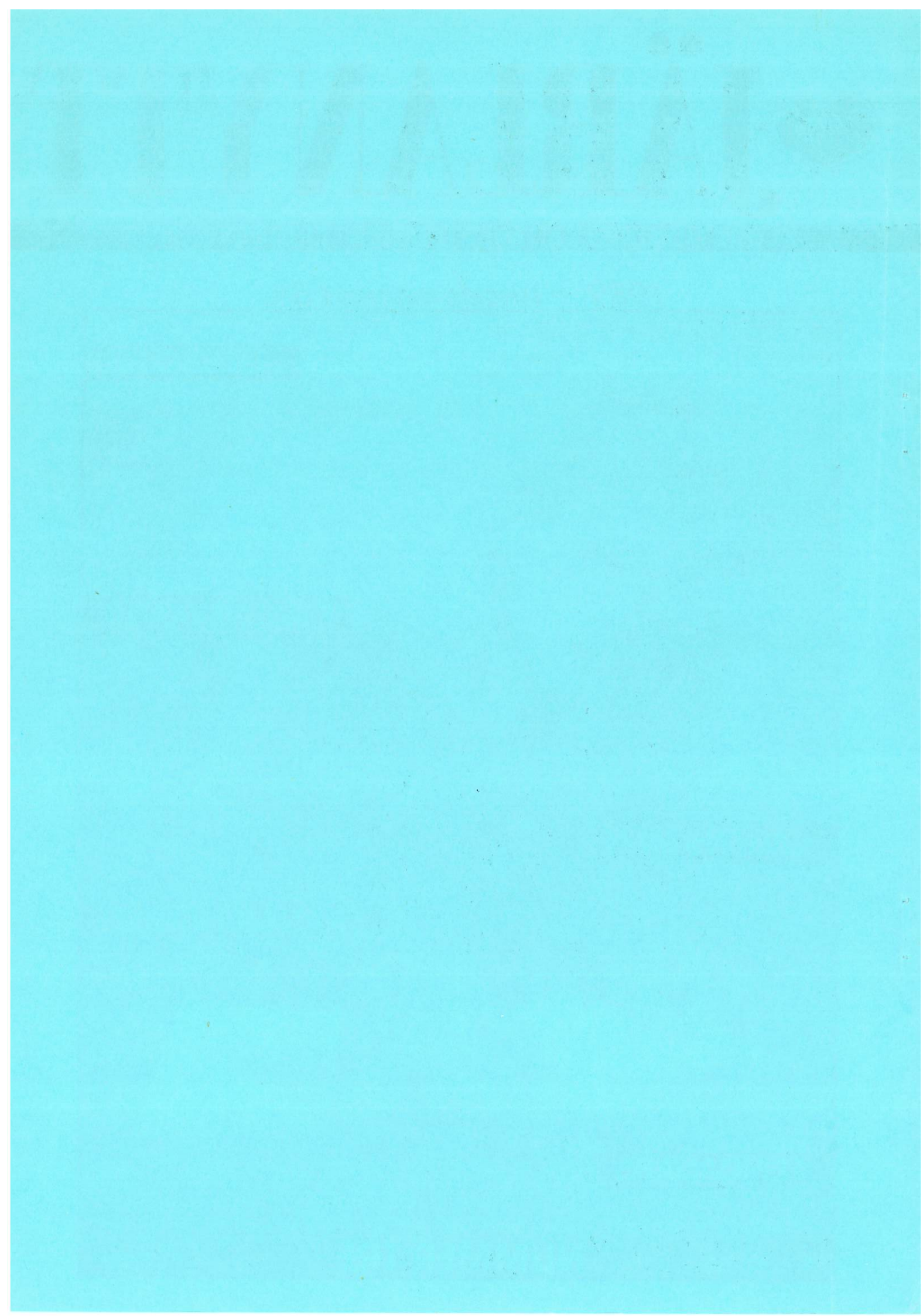
TRANAN I VIMLET

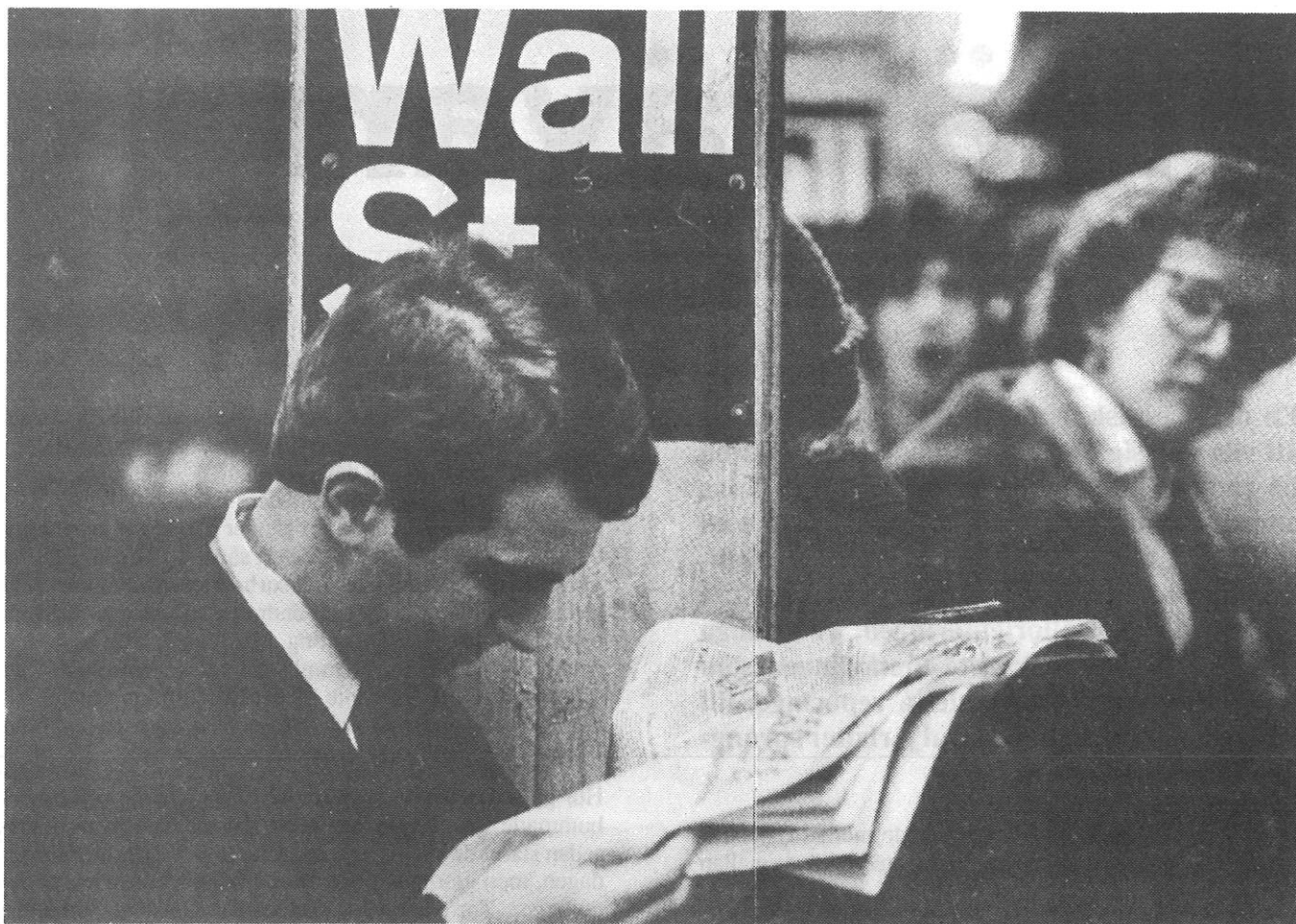
FEMDAGARS

Årgång 19

NUMMER TRE

1989

Välkommen...

till ett nytt och fräckt nummer av Järlanytt. Som så många andra tidningar och tidskrifter så har vi tagit steget in i dataåldern. Resultatet syns i detta nummer. Alla texter skrivs in på ordbehandlare och förs sedan över till en Macintosh. Där bryts sidorna och stilar väljs. Sedan körs allting ut på en laserskrivare. Det är den sk Desk-top tekniken vi använder oss av. Jag hoppas att resultatet blir en snyggare, roligare och bättre tidning. Jag tror också att tidningen blir tunnare. Ja, just det, tunnare. Det betyder bara

färre antal sidor, men fortfarande lika stort innehåll. Men det beror på er eftersom det är så att insända bidrag till största delen styr Järlanytts omfattning. Fler bidrag betyder tjockare tidning. Skicka gärna in fler bilder, gärna lite roliga och udda bilder från klubbverksamheten.

Jag hoppas ni skall tycka om "nya Järlanytt" och liksom jag känna en stor läsglädje över vår klubbtidning.

Jonas Andersson
Redaktör, Järlanytt

I nästa nummer:

SM-tävlingar
Natt-KM
Natträven berättar
25-manna
Dag-KM
Årsfesten
Järlas Bästa Orienterare
Profilen
mm

Fjällrävarna

av FREDRIK TRAHN

En del människor använder sin semester till att vila upp sig, ligga i hängmattan och lyssna på radions sommarprogram. Men det finns andra, somliga kallar dem tokstollar, som springer 2 mil om dagen under tre heta somardagar. I tuff fjällterräng! Det handlar om den Nordiska Fjällorienteringen, av somliga ansedd som den hårdaste löptävlingen som finns. Följ med, genom detta reportage, till tävlingen som endast ett fåtal järlaiter sprungit.

BADANG!!! Hagelbössans skott ekade mellan fjällslutningarna när de femhundra patrullerna forcerade iväg mellan björkarna.

Kuperingen var i år inte så fruktansvärd som tidigare år. Men istället bjöd Lofsdalen på mycket tungsprungna myrar och en del lurig fjällslutningsskog.

Är det någon som hört talas om Allan i Lofsdalen? Det är i varje fall Härjedalens Bert Karlsson. Vi hade bokat in ett rum i Allans lägenhets hotell. Ett fint fuskbygge uppställt på en soptipp/bilskrot. Fortsättningen blev att vi varje dag såg något nytt av Allans projekt; Allans stugby, Allans bilar, Allans fiskeexkursion, Allans hembyggsafton... Den gamla röda Fiaten rullade intensivt mellan dessa arrangemang och TC varje dag. Torre hade stora tvivel kring bilens tillförlitlighet. Underligt tyckte jag. Kanske berodde det på att bilen helt planerligt behövs rullas igång ett par gånger under uppfärden.

Till första etappen var det i varje fall bra att vi hade en liten Fiat. Vi kunde snirkla oss långt fram på de smala vägarna. TC var en liten fäbodvall vid trädgränsen, dit endast en mindre körbar kostig ledde. Det innebar att starten fick skjutas fram 1 1/2 timme för att alla skulle hinna fram. En del fick springa 6 km från bilen till TC!

Etapperna förlöpte sedan under stekhet sol och störtregn. Milsvida myrar, dimma, klapperstensfält, 5 min/km tempo, knott och dextrosoltabletter förgyller på ett ballt sätt denna tävling.

Med gammal god fjäll-ol rutin dansade Torre och jag runt första dagen utan problem. Nybörjare som trodde att denna tävling var en barnlek, Wiberg och Englund, hade däremot en del problem. Inte med det hårda tempot, utan med orienteringen, vilket alla vet är tabu när det gäller orientering i fjäll.

Andra dagen började Torre slaka något. Han ville inte verka trött utan försökte se oberörd ut och sa när jag frågade:

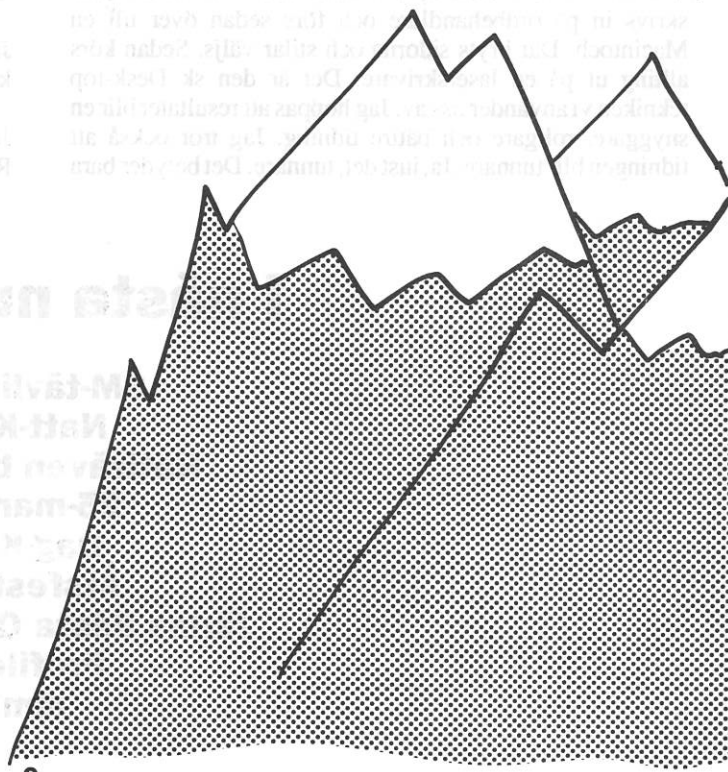
- Skall vi hänga på den där patrullen?

- Mmm...jag har ingen lust, låt dem köra.

När jag hade hört detta ett par gånger så började jag ana ett och annat. Det hela utvecklade sig så att jag fick lägga hela min kraft på att peppa Torre. Baxa honom uppför fjället och sedan dra honom nedför på andra sidan. Är man trött så orkar man nämligen ingenting. När man är trött så är det också lätt att glömma stämpla vid vätskekontrollen. Det gjorde Torre och kom inte på det förrän 5 km senare. Vi klarade oss med nöd och näppe tack vare en hygglig tävlingsledare och alerta radorapportörer.

Hur gick det då för de andra från Järla? Janne och Lasse bommade bort sig redan första dagen, men avancerade sedan starkt de andra dagarna. Kerstin och Bitte bröt första dagen, men gjorde bra insatser i motionsklassen resten av tävlingen. Torre och jag spurtade till oss en 10:e plats efter att ha rasat en del från första dagen.

Nästa år går "fjället" i Åre och då är man senior. Om det är någon som är intresserad så är det bara att höra av sig till mig. Torre och Hasse Develius är sugna på lite motstånd. Nästa års fjällrace är det enda Torre pratar om när man träffar honom. Ställ upp!

PRISTÄVLING!

Hitta Lasse Englunds mustasch!

Som ni säkert har sett så har Lasse tappat sin mustasch. Hur det gick till har vi bara hört konstiga rykten om. Vill ni veta mer så får ni fråga Lasse själv. En avbild av Lasses förlorade egendom finns gömd på en sida i detta nummer av Järlanytt. Leta igenom tidningen och anteckna på vilken sida mustaschen finns. Men för att en vinnare skall koras krävs att du även skriver en egen limerick och skickar den till oss.

Sedvanligt fina priser kommer att delas ut. Jag vill ha ditt svar senast 11 november. Lycka till

Svarskupong

Jag har hittat Lasses pröjsare på sidan _____.

Det här är min limerick:

Själv är jag begåvad med namnet: _____

Om jag inte finns i matrikeln så är det här min adress: _____

ORIENTERINGSSEKTIONEN
INBJUDER TILL
ÅRSFEST
PÅ JÄRLAGÅRDEN
LÖRDAG 11 NOVEMBER 1989
Start kl 18.00

MAT, DANS VIN S(P)EX, PRISER, PYSAR, SLÄNDOR,
FRÄNDER, FRENDEN?, ÖVERRASKNINGAR, GRISAR,
TAL AV MAUDAN?, TOASTMASTER, SKAGENTOAST?,
MUSIK, MM, OOOH!, RIS, ROS, GROGG, SKROCK,
PLOJ, SKOJ, SÅNG, NATTEN LÅNG!

Svarstalong, lämnas till Ulla eller Sune Lindell.

- Ja tack, jag/vi kommer.
- Ja tack, jag/vi kommer gärna.
- Ja tack, jag/vi kommer självklart.
- Ja tack, jag/vi kommer för matens skull.
- Ja tack, jag/vi kommer för att dansa.
- Ja tack, jag/vi kommer för spritens skull.

- Ja tack, jag/vi kommer för att få medaljer.
- Ja tack, jag/vi kommer på allt som klubben subventionerar.
- Jag/vi har tyvärr förhinder just den kvällen. Dålig planering faktiskt.
- _____

Namn _____

Summa st à 100 kr.

Det blir kr som jag skyndsamt tänker betala in på det här postgirokontot, 49 44 46-8.

SISTA ANMÄLNINGSDAG 2 NOVEMBER

Tranan i vimlet!

Fredagen den 8 september var det stor junior-gala på Storängen 36. Närmare bestämt Eva Olséns lilla slott. Därifrån kan följande snaskiga nyheter rapporteras. Av pressetiska skäl så kan inte bilderna publiceras i detta nummer av Järlanytt.

Nu är det bevisat! Även betenden i umgängeskretsar går i arv. Mia bekräftade med besked.

Jorden runt resenären dök till slut upp. Även om det satt långt inne att slita sig från den lycklige medresenären.

Bröderna Bivstedt visade att det går att växa en halvmeter extra fast man man fyllt 18.

Vissa slank undan betalningen genom att sitta och knapra sallad, andra genom att ge blanka f-n i att komma. Tack-samt!

Henke: "Jag har fått Tommy att skratta!"

Jonne: "Nää, hur gjorde du?"

Vårt språkrör söderut - komikern Mattias Löw - skulle komma för att lätta upp stämningen. Men som vanligt var det problem med pendeltåg, bussar och tidtabeller. Men bor man i Västerhaninge så får man skylla sig själv.

Jonne: "Jag vågade inte ringa på här för det såg så fint ut. Vilket palats!"

Esselöw gjorde en bejublade comeback i gänget, med ringar i både öron, näsa och mun.

Detta var en liten uppladdning inför årsfesten, som vi juniorer räknar med att kontrollera helt och hållet. Konkurrensen är inte heller så stor. Frågan är om de gamla, seniorerna, orkar ta sig upp ur rullstolen för att lägga en sula på parketten. Det kommer att bli en lång natt.

Järlanytt och Hänt i Veckans kändisreporter
FREDRIK TRAHN

Vinnare i Järlanytts Pristävling

Det här var en svår en. Ingen hade prickat in alla frågor. Två tävlanden kom upp i 11 poäng, så det hängde på utslagfrågan. Hur många KM medaljer Jonas har i bokhyllan? Det var en luring, medaljerna ligger på vinden i en kartong. Det betydde att Föreningen Gamla Järla genom Olof Mellgren och Bertil Svensson stod som segrare. Priset för denna fina prestation är ett presentkort på 150 kronor hos Stockholms Velo, plus äran. Grattis!

Rätt svar:

- 1) Det var naturligtvis Lasse Kleen som haft skulptur på Stureplan. Den 16/9 - 8/10 ställer han ut i Nacka Konsthall, Forum Nacka. Gå dit!
- 2) Diamant har kubiskt kristallsystem. Ingen klarade denna fråga!
- 3) Poeten var självklart den futuristiske poeten Vladimir Majakovskij.
- 4) Oscarsstatyetten delades ut första gången 1929.
- 5) Lagen om 8-timmarsdagen antogs 1919.
- 6) Dynamit blev patenterad 1867.
- 7) Gabriel García Marquez fick Nobelpriset 1982.
- 8) Västerbron invigdes 1935.

9) Det här var en lurig fråga om USA:s första astronaut. Det var en apa som hette Enos. Ingen klarade denna fråga.

10) Kulspetspennans uppfinnare hette Laszlo Josef Biro. Läs mer om detta i separat artikel i detta nummer.

11) Sveriges största glaciär ligger i Sulitelma-massivet på gränsen till Norge. Den i Sverige störst liggande glaciären är Stourrajekna (12,8 km²). Det finns andra större glaciärer där en del går in i Sverige, men ingen större än 12,8 km². Ingen hade svarat rätt, kan bero på att uppslagsböckerna inte är aktuella, men alla som svarat med Sulitelma-massivet fick rätt.

12) GCI grundades av Per Henrik Ling 1813.

13) Rosettstenen ligger på British Museum. Den har inskriptioner på flera språk och fungerade för forskarna som en slags chiffernyckel när man skulle lösa hieroglyfernas gåtan. Se den!

14) Upptäcksresanden Sven Hedin var den siste som adlades i Sverige.

15) Segrartiden på Stockholm Maraton var 2.13.34, Benke och Wahlgren var ca 40 min efter.

Utslagsfrågan: 0 st

Resultat:

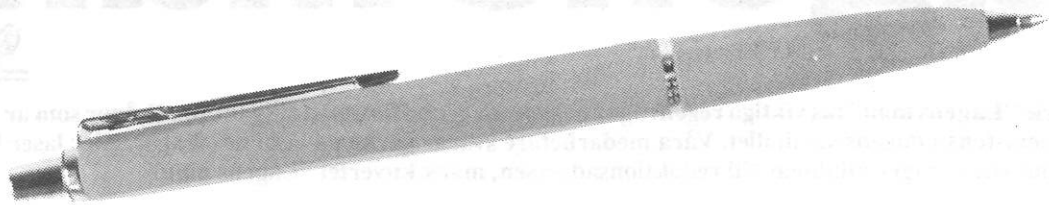
1 Föreningen Gamla Järla	11 p
2 Ulla Britta Hall	11 p
3 Åke Hall	10 p
4 Bengt Hall	8 1/2 p

Malin och Eva på Ungdoms-SM.

I år hade vi två representanter på ungdomarnas eget SM i trakterna kring Afta, den 9-10 september. Malin och Eva sprang i två av stockholm-lagen (mixade lag) på budkaveln. Eva fick även springa individuellt, där hon placerade sig på en bra 19:e plats. Tyvärr var de inte med i det stockholmslag som vann tävlingen.

Järlanytt lyfter på toppluvan för våra duktiga tjejer!

Varför kommer ingen ihåg Biro?

Just före krigsutbrottet 1939 uppvaktade en ungersk mångsysslare Faber, Mont-Blanc och de andra ledande pennfabrikanterna i Europa med en idé till ett revolutionerande skrivverktyg. Den patenterade prototyp han ville sälja hade en millimeterstor roterande metallkula istället för stålpenne och denna kula badade i en trögflytande, skokrämsbaserad bläckvätska, som avgav en snabbtorkande skrivlinje.

Pennfabrikörerna blev inte imponerade vare sig av det ännu ofullkomliga skrivverktyget eller av hypnotisören-skulptören-journalisten Laszlo Jozsef Biro. Som redaktör för ett kulturmagasin i Budapest hade Biro upptäckt att hans rättelser till tryckeriet, gjorda med dåtida reservoarpenner flöt ut och blev oläsliga i pressläggningens brådskan.

Men människor av Biros ursprung hade allvarigare bekymmer vid denna tidpunkt. De måste rädda livhanken. När år 1940 inte ens Paris var säkert flydde Biro till Argentina. Där lyckades han intressera den argentinska regeringen för fortsatta experiment med kulspetspennan och mötte en engelsk regeringstjänsteman, som hette Henry Martin. Här kunde RAF få en penna som inte plumpade ner kartorna under bombflygningarna över Tyskland. Martin köpte engelska rättigheterna och startade specialtillverkning av kulspetspennor i en övergiven RAF-hangar i Reading. Men först 1944 kunde han prestera tillräckligt med pennor för flygarna.

Amerikanske generalkvartermästaren var snabbare i vändningarna. Av sina tekniker krävde han en penna, som höll bläcket på höga höjder och i tropiska klimat, som inte behövde fyllas vareviga vecka och vars vätska torkade snabbt. Om det var dävarande CIA eller hans

egna tekniker som letade rätt på Biros patent är omstritt – men en sak stod efteråt klar: Biro hade varit obetänksam nog att inte innesluta USA i sina patenträttigheter.

Därför kom de amerikanska piloterna först till Europa med sina nya mirakelpennor och det kunde hända att de någon törstig afton på en bar var villiga att avyttra ett exemplar för någon hundralapp.

Sålunda fanns det enstaka kulspetspennor även i Sverige före krigets slut och det bidrog till att vårt land 1947 kunde starta den första fabriken utanför England och USA. Ballografverken AB.

Det svenska företaget koncentrerade sig på kvalitetspennor i den nya tekniken och måste introducera en ny trögflytande, arkivsäker bläcksort, innan myndigheter och skolor gav upp motståndet mot nymodigheten.

Fransmannen Marcel Bich gick en annan väg. Han insåg snabbast att kulspetspennan var en massartikel som kunde produceras till ett så lågt pris att det blev överkomligt för varje människa i världen. Därför bidrog han i sin penninghunger och smartness till utbildningsexplosionen i världen och måhända analfabetismens snabbare utrotande. Man kan gissa att industrien som helhet spottar ut 50 miljoner pennor om dagen.

Tack vare Biros snilleblix har skrivandets möda minskat. Diktaren och historikern Alf Henrikson minns hur det var:

Stålpenne sprätte.
Bläcket skvätte.
Plumparna föll och tummen var blå.
Stilen var gnetig.
Piktoren var spretig.
Somligt har allt blivit bättre ändå.

Lagens män

I vår nya serie "Lagens män" tas viktiga regelfrågor och etiska grundförutsättningar upp. Frågor som är viktiga för vår fredliga samexistens i dagens samhället. Våra medarbetare svarar gärna på läsarnas frågor, eller läser lagen för dem, Vänligen sänd edra frågeställningar till redaktionsadressen, märk kuvertet "Lagens män".

Vår medarbetare Sigvard Gretas tar denna gång upp frågan vad lagen säger om bin och deras "utsävningar".

BB 21 kap. Om bi

Det har hänt att man som orienterare påträffat en bisvärm "på rymmen". Vad man då har att iaktta regleras i BB "Bygninga Balk":s 21 kap. Tag noga del av paragraferna och rätten Eder efter dem.

Sigvard

1 § Flyga bi bort i annans skog, och följer ägaren dem till stock och håll, märker samma träd, och giver det byamän tillkänna; have ingen våld honom dem förtaga. <Haver bisvärm satt sig i bärande och fridlyst träd; då skall den stockas, och ej träd huggas, eller spillas, vid bot, som i 13 kap. är sagt.> Är den i annat träd; hugge neder, och tage bi sin saklöst.

2 § Hittar man bi å egen bolstad, eller den han äger lott i; vare hans, som hitte. Är det landbo; njute han tridjung, och jordägaren två lotter. Hittar man dem inom annans hägnad: njute ingen lott därav: hittar man dem utom hägnad, i annans skog och mark; äge tridjung, och jordägaren två lotter. Säg tverne sig samma bi hittat; njute han denna hittelön, som först lyste. Om den, som å annans ägor hittar, och ej lyser, utan borttager, och om den, som med mat och bete till sig lockar annan mans bi, urskils i <missgärningsbalken>.

ARBETSDAG PÅ JÄRLA GÅRDEN

Arbetsdag på Järlagården

Hjälp till att snygga upp i och utanför vår klubbstuga Järlagården. Ställ upp för dig själv och klubben genom att komma på arbetsdagen.

21 oktober kl 10.00 - 12.00

Korv, dricka och kaffe serveras efter utfört arbete.

Välkommen!

Lennart Hagstedt

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

av SÖREN och JEANETTE

Så var vi äntligen iväg! Alla hade lyckats pallra sig upp i tid, även om några var mycket sömndruckna. Vi som kom från 5-dagars i Östersund dagen innan hade nog kunnat komma in i Guinness Book of Records under rubriken "flest antal tvättar under kortast tid". Nåväl klockan 07.00 lämnade vi Planlavägen med bussen full av glatt humör.

Efter lunch i Huskvarna fortsatta färden till Örkelljunga, där vi plågade i oss ett träningspass och avnjöt varsin portion kålpudding. Eller var det tvärtom? Senare skule många man komma att dregla bara vid tanken på något så läckert. Vi lämnade Örkelljunga efter att ha försökt tömma staden på toalettpapper, något vi hört inte skulle finnas bakom järnridån. Det visade sig senare att det var enda som verkligen fanns.

Efter tankning och förarbyte kom vi fram till Trelleborg, där vi fick en timme att slå ihjäl. Några intelligenta använde tiden till nåpgot så förnuftigt som att inta en sista hamburgare. På färjan fick vi så småningom, efter lite olika direktiv, något så lyxigt som hytter. Så efter en snabb upppiffning bänkade vi oss i serveringen för tjeckisk språklektion: öl=pivo, vin=vino...

Inpå småtimmarna anlände vi till färjeläget Sassnitz. Lätt att skriva svårt att säga (fråga Jonne). Där upplevde vi vår första öststatskontroll, som vi förvånansvärt lätt slank igenom. Vi hade förväntat oss att få sällskap av någon sur gammal politruk, men vi fick fortsätta helt allena genom den östtyska natten. Nu följde två timmars körning på den berömda transitvägen "das Twättenbrettchenweg", som fick många slumrande järlait att tro att undertecknad som sann orienterare försökte gena över stubbåkern.

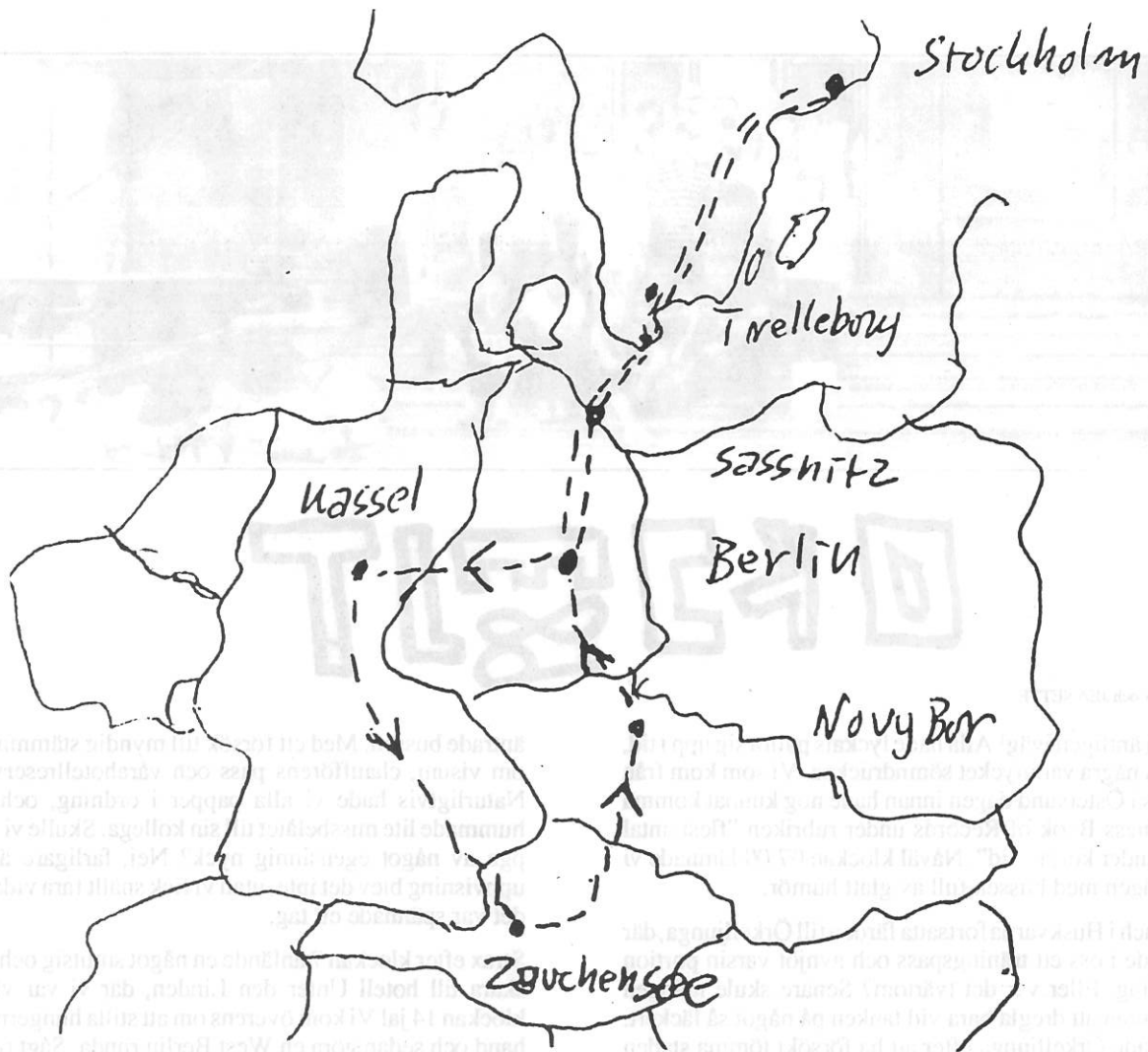
När vi kommit upp på framkomlig väg igen löste Jeanette av vid ratten, och fram på morgonkulan löste Roffe av henne. De djupt sussande järlaiterna började att vakna till liv, och vi kunde ana Berlin i horisonten. Då slog de till! Politzei! Roffe styrde snäll in till vägkanten. Spänningen i bussen steg till bristningsgränsen. Frågorna hopade sig. Hade vi kört för fort? Var bussen i olag? Hade vi gjort något olagligt? Vi var helt i den östtyska polisens våld. En fjunig yngling klev ur sin bil, rättade till sin käckka smula och

äntrade bussen. Med ett försök till myndig stämma bad han om visum, chaufförens pass och vårahotellreservationer. Naturligtvis hade vi alla papper i ordning, och polisen hummade lite missbelåtet till sin kollega. Skulle vi få vända pga av något egensinnig nyck? Nej, farligare än denna uppvisning blev det inte, utan vi fick snällt fara vidare. Men det var spännade ett tag.

Strax efter klockan 7 anlände en något smutsig och hungrig skara till hotell Unter den Linden, där vi var väntade... klockan 14 ja! Vi kom överens om att stilla hungern på egen hand och sedan göra en West Berlin runda. Sagt och gjort. Efter avnjuten frukost, som för några av oss som letade efter fik i fel stadsdel blev ett svårinhandlat brötchen, landade vi i bussen igen. Och se vad vi fann där om inte vår egen försenade politruk, som av en händelse hittat vår buss. Döm om vår förvåning när vi såg att det var en ung tjej, med hyggliga kunskaper i svenska. Själv kallade hon sig för guide, och var väl något av ett mellanting mellan det och övervakare. Hon släppte oss utan protester till vår stundande Berlintur, efter att ha klarat ut en del detaljer kring visumen. Sedan var det "tull-tull" igen. Relativt lättvindigt denna gång också. Men tog det inte lite för många papper.

Nu fick vi lära oss att West Berlin har 2 miljoner invånare, vilka helt klart inte trampade velociped till och från jobbet, för bilar var det gott om. Vi fick sitta i en bilkö som skulle ha fått Stockholms ringledskämpar att blekna. Och inte nog med det, när vi suttit i kön en stund så upptäckte Monica att vi så att säga satt åt fel håll. Det var bara att spotta i nävarna och vända bussen. (Har ni försökt någon gång?) Till sist kom vi fram till centrum och den berömda affärsgatan Kurfurstendamm. Då återstod bara ett litet problem - att parkera. Efter intensivt letande gav vi upp och bestämde hämtning ett par timmar senare på en sightseeingbusshållplats.

Tillbaka mot öst. Utan radio, vapen och ammunition, men med horn, anlände vi till Checkpoint Charlie för gränspassage. Pass och visum fram. De bad om ursäkt för att de av misstag tagit ett av våra visum tidigare på dagen. Men vi skulle bli tvugna att köpa ett nytt vid nästa gräns.

Nu var det inte så långt kvar till hotellet och de hägrande rummen. Men vad betyder väl avstånd när det är invigning av Juniorspartakiaden, och varenda gata är avspärrad för fordonstrafik. I närheten, men körmässigt ack så långt borta, gjorde Jeanette dagens insats genom att med yviga gester och flirtig svada övertala en trafikpolis att stoppa trafiken och vinka fram oss över heldragna linjer och förbudsskyltar. Genom en bakgata kom vi så fram till hotellet, och hurraropen rungade i bussen.

Ingen var längre upplagd för den planerade sightseeingturen i Öst Berlin så vi intog istället hotellets matsal. Med en någorlunda måltid och billig öl, 5 spänn för en stor stark.

Dags för en helkväll på stan. Vi satsade på Opern Café (Berlins Café Opera). En del lyckades att ta sig in medan andra blev motade i grind av en sur dörrvakt. "Es ist voll!" Ingen trodde honom, vilket också konstaterades efter en rekogningsringstur på liv och död - ett tiotal personer trängdes på dansgolvet. Vi avlägsnade oss från platsen och gjorde oss en helkväll på tyskt öl för 35:- (för 4 personer) istället.

En ny dag grydde med frukost på hotellet. Nu skulle vi äntligen göra den där sightseeingen i Öst Berlin. Vår guide, Heike, visade oss bla Brandenburger Tor, kyrkor på öl, der Alte Fritz och "Alex Pelgamon musséet. Sedan var det dags för lunch i en storslagen park, tysk lunch = öl + korv.

Tillbaka till hotellet för ombyte till träningskläder. Buss till en park i utkanten av staden. Där träffade vi trevliga orienteringskamrater som förberett ett fint träningspass för oss, med tidtagning och allt. Efteråt blev vi bjudna på öl. Till tack fick de kompasser, dekalerna och ett tjusigt Järlastandar. Öl-killarna ville gärna visa oss staden senare på kvällen. Efter dusch och middag kom våra vänner, Wolfgang och Weikko, och hämtade oss. Vi fick åka tunnelbana, ren och fin, till en del av staden som återuppbyggts till att likna tidigt 1900-tal. Tjusigt värre med autentiska gatuskyltar, lyktor, husfasader osv. På hemvägen slank vi en på en pub där våra vänner presenterade stadens specialité Berliner Weisse, ett hopkok av öl och en slags essens med hallonsmak. På toppen bildas dessutom ett vitt skum som ytterligare förhöjer effekten. Tyvärr blev vi visade på porten sedan Lasse ville gå hem och råkade göra det genom ett fönster. Dessbättre var fönstret öppet men likafullt inte i värdinnans smak. Efter att ha blivit utkörd från ytterligare en pub gick vi hem och la oss.

Resedagbok från Tjecko-89

1989-07-26

Dag 5, Onsdag

Efter ytterligare en natt på hotell Unter den Linden i Östberlin är det så dags att äntra bussen, och styra kosan mot Västtyskland och Kassel.

Klockan är 08.30 när vi tar farväl av vår svenskspråkiga guide Heike som dagen till ära har både tvättat och klippt håret.

Hon vill nog bra gärna följa med, och det undrar man ju inte på, för vem kan stå emot ett gäng Järklaiter på bästa solskenshumör.

Vi skakar iväg på gropiga gator med en utvilad pilot vid ratten. Färden går genom ett Berlin i uppvaknande, förbi pendeltågsstationer vid sömniga förorter med namn som Betriebsbahnhof, Adlerhof usw. Det slår mig att de är märkbart lika vissa av våra svenska, tex Upplands Väsby med cyklar och allt.

Så småning om breder jordbrukslandskapet ut sig och sädesfälten böjer sig för vinden, fartvinden alltså.

Så mycket säd är det dock inte, majsodlingar verkar dominera i den här delen av Östtyskland.

Det rytmiska dunket från vägbanans betongskarvar sätter sig åter sakta i ryggraden, dock med en lägre frekvens än den tvättbrädesliknande från Greifswalder Heide.

Att betongvägar inte har oändlig livslängd får vi erfara efter några mils körning, då vi passerar en sträcka där man håller på att reparera.

Det gör man rejält med sågning, skrotning, formsättning, armering och slutligen betonggjutning.

Det håller säkert till nästa gång vi passerar!

Plötsligt sträcker jag hals! Jag har nämligen spanat in en annan lång hals vid sidan av vägen, sen visar det sig att det är två långa halsar. Vadå långa halsar? Jo det är ett betande storkpar jag spanar in.

Landskapet skiftar karkitär och övergår i tallhedar med enstaka inslag av björkskog.

För mig ser faktiskt skogen inte så där dödssjuk ut som man hört vissa rykten om, men en närmare granskning kanske ger ett annat intryck.

Så blir vi med ens macknödiga, i vår iver att komma fram snabbt testar vi en avfart som inte ger så stor utdelning utöver ett kort samråd med ortsbefolkningen om lämpligaste väg till närmsta Intertank-mack.

Väl framme får var och en sitt, inte minst bussen som får racer-diesel ur en fräsig lila pumpslang av mackföreståndaren själv. Vi vanliga dödliga får hålla till godo med det Intershopen's utbud, som utgörs av en rik blandning av både kolhydrater och vätska, åtminstone vätska.

Förstepilot Ljungkvist har vid ett flertal tillfällen under färden predikat att vi ska se till att hålla vätskebalansen, och listig som Järlaiten är följer han/hon ju ett gott råd! RAAAAP!

Vissa av OL-fantasterna har vid det här laget listat ut att vårt fortskaffningsmedel faktiskt är utrustat med ett kylskåp, så att de kan inmundiga sin dryck kyld! Vilken finess!

Vidare går färden och strax passerar vi floden Elbe som likt en boaorm mjukt slingrar sig genom landskapet.

Plötsligt rasslar det till i högtalerianläggningen och det kommenderas lystring, det är Karin och Benke som ska köra sin del av den beryktade tävlingen Resetjeckerna.

Varjehanda reselektyr läggs motvilligt åt sidan, och pennor letas fram. Sedan vidtar ett knepigt och klurigt lösande av frågor i en svår frågesport med inslag av svengelska.

Så har vi då nått gränsen mellan de tyska staterna, och köerna tornar upp sig, hur ska detta sluta?

Jo det hela slutar väl efter ca 25 minuters visierande, klarerande passvisande och visiterande.

Vid långtradarna intill vår bussfil gör hundar grovjobbet, de sniffar sig fram både över, under och runt om bilarna, men verkar inte hitta något speciellt.

Efter gränspassagen vidtar prisutdelning i Resetjeckerna, vem vann om inte Monica Sundström! (Det skulle visa sig vara ett mönster som kom att gå igen under hela resan).

Framåt tvåtiden glider vi av autobahn och vidare in i en liten by som heter Lamspringe, här är det menigen att vi ska kaka lunch. Typiskt nog har vi prickat in deras siesta, dessutom mitt i semesterperioden, så det mesta av det bästa håller stängt. Vi frågar en ortsbo var ett visst hotell med rekommenderad matsal är beläget, och får till svar att det ligger ju där tvärs över gatan.

Baxar in bussen i en trång gränd bara för att finna att även detta kulinariska näste för tillfället är ointagligt. Den hungrige finner på råd, och snart sitter vår tappra skara vid de få bord som bjuds på caféer och glassbarer.

På utsatt tid, kyrkklockan slår just tre, drar vi vidare på vår färd mot Kassel. Efter en kort stund passerar vi en mycket pittoresk gammal by som heter Bad Gandersheim. Den domineras av en synnerligen vacker stadskärna där vi snurrar några extra varv, frågar en snut om vägen, och drar sedan iväg igen. Snart nog är vi tillbaka på autobahn, och närmar oss så sakta slutmålet för dagens resa.

Vid femblecket sveper landån upp framför vandrarhemmet i Kassel, den här gången utan att ha torskut på soppa i uppførsbackarna! Lasse E och jag stuvar in vårt pick och pack i rum 118, och hinner konstatera att stället är alldeles nyrenoverat innan vi tar en kort joggingtur genom parken utanför före middagen.

Middagen avnjuter vi sedan i härbergets matsal, det är makaroner med skruv samt gulaschstuvning på menyn! Järlaiterna låter sig väl smaka, rensar alla skålar och ser till att de fylls på ännu en gång.

På kvällen gör vi stan på olika sätt, själv hamnar jag slutligen efter en spårvagnstur tillsammans med seniorerna på gubbyllan på stans inneplejs. Stället är en intressant blandning av disco och PUB, med massor av folk.

Här testas vi av traktens delikatesser beträffande öl, innan vi tågar hem till sängen.

1989-07-27

Dag 6, Torsdag

Kl 07.00 går reveljen på vandrarhemmet i Kassel, snabbt upp ur sängen och ned med bagaget till bussen, sedan iväg till matsalen där frukosten serveras kl 07.15.

Äntligen en rejäl frukost med fil, müsli, juice, the och mackor! Vi stoppar med glupande aptit magarna fulla och vacklar sedan ut till den redan färdigpackade bussen, för avfärd till slottsparken vid schloss Wilhelmshöhe.

Här har lokala OL-förmågor strängt en träningsbana åt oss i parken och de omgivande skogspartierna.

Det blir min första "kultur-OL" där jag sveper förbi både slott, ruiner, obelisker, och konstgjorda vattenfall. Slutligen klättrar jag även upp till Herkulesstatyn som i ensamt majestät spretar mot skyn högst uppe på berget.

Hinner även med att besöka några mer normala kontrollpunkter innan det är dags att ta sig tillbaka till bussen igen.

Efter dessa strapatser är vi lite svettiga och skitiga både till mans och kvinns.

Därför passar ett besök på det närbelägna Badhuset med stort B, Kurhessen Therme Kassel-Wilhelmshöhe, extra bra.

Vi får av den generösa reselederidetaljen hela två timmar att disponera i detta fantastiska badpalats i japaninspirerad stil. För en avgift på 16 DM, får vi i två timmar fritt tillträde till alla faciliteter. Anläggningen låter sig inte beskrivas i ord, men gör dock ett sådant intryck på oss, (läs mig), att jag gärna vill försöka.

Här finns raffinerade omklädningshytter, tvagningsrum, och en källvarm äventyrspool med grottor, broar, tunnlar, jetstreams, bubbelbänkar mm.

Dessutom vattenrutschkana, bubbelpoler, rum för inhalering av andningsbefrämjande luft/gasblandning, solarier i massor (fler än 100 st), "näckdäck", sex stycken bastuar med olika värme och fuktighet, ångbastu, kallvattenbassänger, duschar av olika slag inkl. tippa hink-över-huvud-modellen.

Vi erbjuder även att spela squash, pingis eller att styrketräna. Om man vill kan man mot viss ersättning även få massage, och naturligtvis även spis, på restaurant Gelbe Reislanterne.

Kl 12.00 återsamlas ett mätt, nöjt och påtagligt rent gäng Järlaiter för att tråda färden mot Zauchensee i Österrike. Vi tar oss snabbt upp på Autobahn igen och styr kosan mot München.

Då rasslar det åter till i högtalerianläggningen det är nämligen dags för nästa deltävling i Resetjeckerna. Den här gången är det Maria och Åke som ska köra sin variant. Vi knåpar och knepar en stund, somliga jobbar i team andra mer på egen hand.

Av att resa blir man törstig, både människor och bussar, men hitills har jag inte hört talas om någon buss som blivit pinknödig. Däremot människor, Järlaiter i synnerhet. Nåväl vi stannar och tankar, samt köper nästan upp mackens lager av dricka, godis och glass.

Lättar även på trycket genom "busksnoa med skvätt", eller med besök på toalett.

Att toalettbesök är inte helt ofarliga får somliga erfara, ehuru det är ganska svårt att göra ett returbesök som kräver ett mynt, när plånboken ligger kvar innanför toalettdörren.

Andra har förlagt reskassan, och vid bussen stiger därför paniken brant. Bröderna brothers med förstärkning vänder ut och in på bagaget så att svetten lackar, eller är det möjligen kallsvetten som blänker i pannan.

Efter en stunds letande förlöses dock dramatiken med att den i kitchig plast inslagna reskassan återfinns underst i en klädhög på den ytterst ansvariges säte! PUUH!!!! Vilken lättnad!

Vrooomm! Roffe trampar gasen i botten igen, och milen schvissar förbi i rask takt.

Värmen stiger och törsten tilltar, jag ålar mig fram emot kylskåpet där en immig bärs ligger och väntar.

Väl framme finner jag att en lika törstig medresenär har svept min pava med bomärke på och allt!
Jag får dock snabbt lindring i min bedrövelse när en ersättningsflaska kommer fram.
Så är det dags för prisutdelning igen, de rätta svaren meddelas, segrarinnan koras, vem är det? Jo Monica Sundström såklart!

Vi svänger av autobahn för att bli kultiverade längs den omskrivna der Romantische Weg, där bla staden Rothenburg oskadd genom århundradena passerar.
Sakta men säkert närmar vi oss München och hungern tilltar igen. Lasse E kläcker den briljanta idén att äta middag på Hofbrauhaus, ein gutes idé!
Sagt och gjort, vi letar oss fram till den berömda ölstugan. Sista biten med hjälp av en vänlig ortsbo som ledsagar oss ända fram.
Väl där grips vi alla av den omedelbara stämning som slår emot en i lokalen. En proffsig Ompa-Ompa orkester anför gästerna i diverse allsånger, där armkrok och gung-gung är ett måste. Strax trängs ölsejdlar modell rymlig på bordet med ett litet glas läsk. Glasets ägare anmodas av der kellermeister att dricka Bier, emedan denna ädla dryck rymmer så många B-vitaminer, och framför allt betingar ett lägre pris än läskeblask.

Järlaiterna blir med ens glada och brister ut i sång även de, Trink trink bruderlein trink, följs av ett äktsvenskt Bira bira bira, bärs bärs bärs!
Den gemensamma beställningen av Wienerschnitzel singlar så in på bordet och "sången" tystnar tvärt, endast raspanDET av ätverktygen mot porslinet stör "friden".
Maten skjöls ned med något mer B-vitamin i flytande form innan vi lämnar Bacchus högborg, och i kort trav sätter av mot bussen.

Så styr vi ut ur München, och sätter kurs mot Österrike och Zauchensee igen.
Vi hinner dock bara åka i en halvtimme innan en elakartad kollektiv ringmuskelkramp drabbar hela gänget.
Det hela avhjälpas med det kortaste men säkert mest efterlängtade stoppet på hela resan, och efter ca 4:27:55 åker vi igen.
När trycket blivit lättat på uppstår spontant allsång i de bakre räjongerna på vårt eminenta fordon.
Äktsvenska stycken som Härjarsången framförs med kraft, och bröderna brothers framför en själfull tolkning av hymnen Töm burkarna blå.
De sista milen mot den tysk-österrikiska gränsen går ganska fort. Det gör däremot inte själva gränspassagen, pga att ett grönt kort saknas sätter vi här ett nytt tidsrekord i gränspassering.
Till och med passagen vid Checkpoint Charlie i Berlin slås med marginal.
kl 23:21 rullar vi dock igen. Mot Zauchensee!

Jag får åter erfara att det här med mörkerorientering inte är så lätt, denna gång dock per buss.
Vi åker väl inte de närmsta vägarna på vår färd i natten, hinner faktiskt med ett race på Salzburger ring också innan vi enas om ett lyckat vägval.

Efter att ha forcerat diverse umleitungs finner vi vägen upp i dalen där både Zauchensee och vårt pensionat Alpenhof ska finnas.

Titta en skylt med Zauchensee på! Då återstår bara att hitta Alpenhof.

Det första försöket lyckas inte så bra, det visar sig vara ett liftstationshus vi hittar i mörkret.

Det andra går mycket bättre, och strax har vi blivit både välkomnade till pension Alpenhof och fått nycklarna till våra rum.

Klockan är 02:32 när Roffe och jag embarkerar rum nr 112, där vi snabbt intar horisontalläge, drar dunbolstren upp till nästippen och sommnar tvärt.

God Natt!

Resummerat av LOE

/Alias Lars-Olof Ersson

av FAMILJEN SUNDSTRÖM

Vi vaknade dagen därpå väl utsövda. Gårdagens trevande resa i mörkret hade inte avslöjat mycket av Österrikes skönhet. Glatt överraskade kunde vi konstatera att det faktiskt såg ut som i "Kliniken". Ett tiotal typiska tyrolerhotell ihopträngda mellan två mäktiga alptoppar. Det ingick i dagen program att övervinna dessa (topparna). Några tapp-
ra joggade uppåt på snabbt tröttnande apostlahästar, de mer bekväma tog liften.

Grönskan på bergsslutningarna var överväldigande och mumsades snabbt upp av muskulösa alpkossor. Korna föstes ned en gång om dagen för mjölkning. Klättrandet hade satt sina spår, så det var något annat än våra speniga båskossor.

Vädret var tyvärr inte på topp. Ett regnmoln låg som en tovad mössa över dalen.

Nerstigningen var nästan jobbigare än vandrandet bland topparna. Det tog på knäna och efter att ha halkat i en av alpkossornas mocka såg jag hela bergsslutningen som en enda stor kobla.

Med ökad halt av röda blodkroppar åt vi gott för att sedan försvinna i de österrikiska sängbolstren.

Dagen därpå lockade Jeanette de dödsföraktande järlaiterna ut på ridning. Jag har aldrig haft någon större förståelse för fjantiga hästtjejer. Ni vet sådana som tillbringar 90% av fritiden i stallet hos Snabba Svarten, Pålitliga Palle osv.

Jag fick en trög men snäll kuse. En perfekt premiär häst. Min

ovilja mot hästtjejer hade nog berott på att jag inte visste hur kul det verkligen är att rida.

I förstagångsgruppen tog Ulla Britta ledningen på en gräddkolebrun häst. Det var med stor värdighet som hon leddes runt i stilla skritt.

Nja, vi blev inte ledda så länge. Snart fick vi öva våra färdigheter med tömmarna och hälar. Vi styrde höger, vänster, vände... Några åkte ofrivilligt baklänges. Det var som att åka radiobil, fast roligare. De sista minuterna satte de fart på hästarna i trav. Vi stackars nybörjare studsade som tennisbollar på den obarmhärtiga hästryggen.

Timmen var slut. Nu var det de erfarnas tur. Marie travade som om hon aldrig gjort annat och Lena hängde på i god stil. LOE:s halta kuse var svårflörtad. Något bättre fart blev det när han fick överta Henkes blandning av häst och öltunna.

Bråttom, bråttom hem efter ritten för att passa eftermiddagsprogrammet, besök i Hallstadt. 3 kilometer från hotellet hände det oundvikliga - soppatorsk. Roffes förklaring: "Vägen lutar så förbannat mycket att diseloljan rinner bak i tanken och inte kan komma fram till motorn".

Några timmar försenade gav sig större delen av truppen iväg på sightseeing till Hallstadt. Sundströmmarna stannade i Zauchensee. Monica låg nedbäddad i dunbolster och pysslades om av Hanni, 67, städtant med kossor på fjället. Jag tog chansen till en privatlektion i handmjölkning. 2,5 liter lyckades jag klämma ur spenarna innan fingrarna domnade.

av LENA JÄFS

31/7 måndag

Ute och nosade omkring i tjeckisk terräng som uppladdning inför morgondagens tävlande. Provade grönområdena, tittade på "specialstenarna", de tjeckiska raukarna. Att vi överhuvudtaget fick bussen med oss till träningsplatsen kan vi tacka vår eminente ordförande/cahaufför för. Han rattade oss under en viadukt där det endast var järlaiternas tyngd i bussen som gjorde att vi slank under.

1/8 tisdag

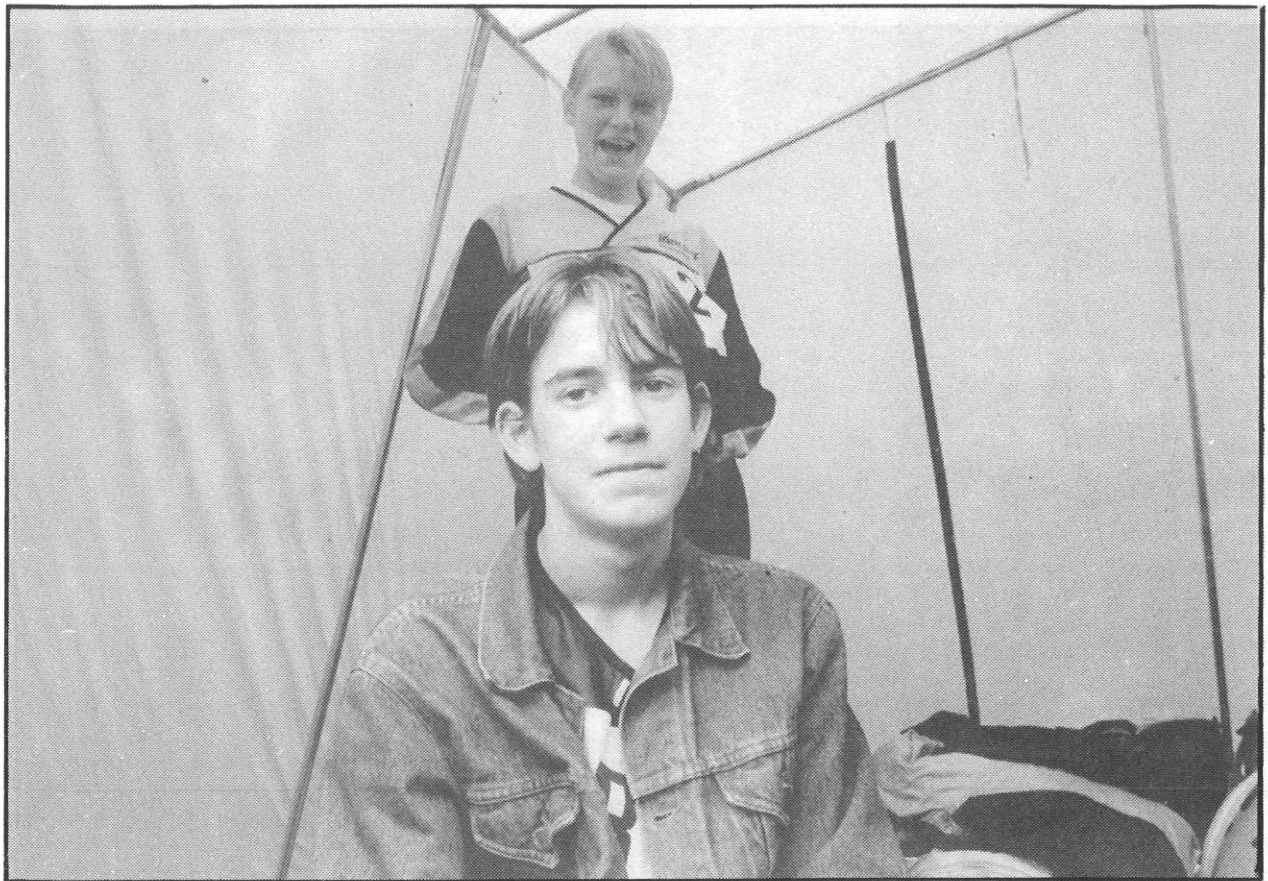
Första tävlingsdagen.

Järkla på plats i god tid och laddade inför uppgiften. Utnyttjade tiden fram till start bla till att beskåda en hissnande flagghissning. Obeskrivbar tyvärr! Men den är nog det jag minns bäst utav första dagen. Järkla visade upp sig på vissa håll i alla fall. Ulla Britta vann och Marie kom trea i sina respektive klasser.

2/8 onsdag

Andra tävlingsdagen.

Efter dagens tävlande for vi till Liberec, en stad några mil från Novy Bor. Efter en liten rundtur blev vi utsläppta på egen hand för att göra stan. Bland annat resulterade det i att Järkla nästan länsade glasavdelningen i det stora varuhuset. Järklas klubbglas - Budweiser ölglas.

3/8 torsdag

Tredje tävlingsdagen, kortdistans.

För min del innebar det 3,7 km, skönt. Till näst sista kontrollen 1,5 km varav 1 km konstant uppför. Jätteskönt! Efter dagens tävlande tog vi oss till staden Terezin och koncentrationslägret Tereisenstadt. Det var med en mycket konstig känsla jag gick med runt och lyssnade på guiden.

av GUNILLA LARSSON

4/8 fredag

Dags för etapp 4. Morgonen var som vanligt seg och trött, men väl ute på TC kom de flesta igång. Skogen var sig lik - backig, lerig och svårorienterad.

För första gången under hela veckan i Tjecko hade vi en fin eftermiddag. Några åkte med vår guide till ett glasbruk där de fick se hur man blåser och målar glas. De flesta av oss åkte dock tillbaka till hotellet och tog det lugnt. Det var tex hög tid att skriva de sista vykortet.

Kvällen var tänkt att ägnas åt uppladdning inför jaktstarten dagen efter. Men då våra etappvärdar konstaterat att inga resultat kommit var det bara att gå och lägga sig.

5/8 lördag

Sista löpardagen. "Äntligen", tänkte många orienterare. Slitna som vi var, frestades man att avstå från att springa (eller korta av banan) för att orka den hårdaste etappen som skulle gå av stapeln samma kväll.

Det är helt enkelt ofattbart. Förutom alla hemskheter som utspelades i lägret under själva kriget var det dessutom flera tusen överlevande vid krigsslutet som dog i en tyfusepidemi innan man hann att tömma lägret.

Kvällen avslutades med middag i en annan stad, Usti, som omväxling till Grand Hotels kök. ■

Som vanligt när Järsla är i farten fick vi binda en segerkrans. Ulla Britta gick nämligen och vann i ren utklassningsstil. Andra som fick fina placeringar var Marie, med en jättefin andra plats, och Gunilla Glanshed mrd en 19:e plats. Observera att tjejkorna var bäst!

Sen var det dags för den stora banketten. Festkommittén hade fixat en egen sal och en tre-rätters middag på hotellet. Uppladdningen blev livad pga av lite byteshandel med några ryssar under dagen. Två festprissar lät raka bort mustschen av Järsla egen frisör. I bussen dagen efter hördes toner som: "Så här kan man väl inte se ut?" och "Den har inte varit borta på 23 år!"

Efter en lyckad middag så delade festkommittén ut små utmärkelser till förtjänta personer. Se den kompletta listan sist i detta reportage. Carin A. sjöng med stor inlevelse om "Flickan som gick i skogen med röda gullband" på klingande värmländska för oss. Klart värt ett omnämnande. För en del hade veckan i skogen varit hård, så sömnen kom som en befrielse vid varmrätten.

Efter mycket stöj och stim så invaderade vi discot en trappner, där höll vi till resten an kvällen. ▶

Det är inte enklare att löpa i blott än att löpa i kläder. Förutom alla prickpoäng som utdelades i löpningen så var det dessutom flera

18 löpare som deltog i löpningen. Förutom alla prickpoäng som utdelades i löpningen så var det dessutom flera

Förutom prickpoäng så var det dessutom flera löpare som deltog i löpningen. Förutom alla prickpoäng som utdelades i löpningen så var det dessutom flera

Förutom prickpoäng så var det dessutom flera löpare som deltog i löpningen. Förutom alla prickpoäng som utdelades i löpningen så var det dessutom flera

6/7 söndag

Tystnade var djup då bussen försenat lämnade hotellet i Novy Bor. Gårdagens bataljer hade satt sina synliga spår på resenärerna (en del mer än andra).

När tulltjänstemännen vid gränsstationen började plocka ut bagaget så bleknade många betänkligt. Vi såg framför oss timmar av väntan, uppslitna resväskor och hårda förhör. Men det gick väldigt smidigt, efter en snabbtitt i 3-4 väskor så var saken biff.

Resan genom Östtyskland var händselös. Vi kom till Sassnitz i god tid, så vi hann till och med äta middag i land. De sista inköpen i främmande land gjordes ombord på båten innan vi gick till sängs.

Tullen i Trelleborg hade inget att anmärka, och vi stampade på hemmåt mot Planiavägen. Efter ett par avsläpp på vägen så anlände vi halv två, trötta men glada att vara hemma. Alla konstaterade att vi hade haft störtkul och frågorna hopade sig om när det var dags för nästa resa.

Mina personliga tankar om detta är att vi har haft jättekul och att det har varit väldigt lärorikt att se hur de verkliga lever i östländerna. Det är nästan så tomt i affärens som man föreställt sig. Dessa två veckor har varit fantastiska, och jag tackar Fredrik för väl genomförda tjänster som reseledare. Jag vill även tacka Roffe, Sören och Jeanette för deras jobb som chaufförer, utan dem hade det inte gått.

Utmärkelser

Utdelade under avslutningsmiddagen sista kvällen på hotellet i Novy Bor.

Fredrik Trahn

Mest okonventionelle kartläsaren. Saltzburger Ring blev en "höjdare" (Förklaring: När vi var på väg till Zauchensee i Österrike skulle vi åka genom Salzburg. Fredrik fann en grön skylt med texten "Saltzburger Ring". Perfekt, en motorväg runt! Men det var bara det att gröna skyltalar i Österrike betyder lokala angelägenheter. Så denna skylt ledde upp till en racerbana någonstans i ödemarken.)

Rolf Ljungkvist

Lyckades åter fixa den numer obligatoriska soppa-torsken. Fick även ett hedersomnämmande som Rattens Riddare.

Louise Wiberg

För bästa häckföring med studs (ridlektioner i Österrike).

Lars Olof Ersson

För visat stort naturintresse. Återvänder ogärna före den utsatta maxtiden.

Jeanette Jedbäck

Bästa Dolmetscher (tolk) norr om Donau. Hedersomnämmande för hög armföring och väl genomförd polisattack i Östberlin.

Göran Glanshed

Tjeckoslovakiska statens hedersutmärkelse för god växlingsteknik.

Torbjörn Engberg

Familjen Engbergs ordningsman!

Lars Englund

Bästa armföring.

Jörgen Glanshed

Järlas seriefigurmästare.

Triss i damer:

Ulla Britta Hall

Total utklassning av kamraterna.

Gunilla Glanshed

Ett säkert kort.

Marie Olsén

Vår stjärna.

END

OKRIST

Några funderingar... ... så här i höstmörkret.

När man som reseledare för Tjeskoresan så här i efterhand börjar få lite distans till saker och ting kan man inte låta bli att nämna några ord om vår underbara resa.

Under resan passerade vi ett antal tullar. Man slås av hur olika inställningen är i de olika länderna. Svenskarna vill åt knark. Östtyskarna letar efter människor med hundar, strålkastare och speglar. Tjeckerna söker med laddade K-pistar och speglar efter smuggelgods (Lena blev svettig när de la ut hennes väl inslagna kristallglas på vägen). Västtyskarna till slut ville bara ha pengar, avgifter och vägskatter. Fram med D-marken sen är det bara att åka.

Jag frågade våra östtyska kompisar i Berlin hur det kom sig att tunnelbanan var så klotterfri och ren. Skrattande gav de mig ett svar som samtidigt belyste hela samhällssituationen:

- Det är ganska enkelt. Det finns inga sprayburkar att få tag på.

Under resan hade vi olika guider som alla var personligheter. Politrucken i Öst-Berlin hette Heike och kunde svenska, hon hade ett högt uppsatt jobb, välutbildad, och pratade inte illa om öst. Men han hade aldrig varit på andra sidan järnridån.

Från tjeckiska idrottsdepartementet hade vi en guide som hette Roman. Han kunde perfekt engelska och hade bott i Sverige flera gånger. Till skillnad från Heike så drev han själv med sitt land och pratade om "den tungrodda apparaten".

Slutligen hade vi då Leo! En speciell typ från arrangörsklubben TJ Jiskra Novy Bor. Han kan sammanfattas med: "att vilja men inte kunna". Jag insåg tidigt att han kunde bli påfrestande så jag bussade honom på Lasse Sundström, som var värd för de eftermiddagarna.

Anmärkningsvärt är väl att fortfarande får Östtyska landslaget inte åka utanför öst, inte ens till VM i Sverige.

Som alltid när man reser kommer man till minnesvärda städer. Sassnitz - hamnstaden där allt var dött. Zauchensee - den lilla alpbyn där det inte fanns några bostadshus. Bara hotell! Novy Bor - talar för sig själv. Kassel - som på förra resan, JET-86, så är de västtyska småstäderna något speciellt. En del otroligt mysiga och vackra, jmf Baden-Baden.

Flott har vi verkligen bott på resan. Till och med på Grand Hotel, fast det var ju Tjecko. Serveringspersonalen där är ett kapitel för sig. De jobbade 20 timmar per dygn.

En del långa busspass har vi uthärdat. Ett har man lärt sig. Räkna ut hur lång tid det skall ta och lägg sedan på minst 5 timmar för oförutsedda händelser.

En liten limerick avslutar denna resespecial:

Det var en man i Nacka
som verkligen kunde konsten att snacka.
Hans läpp är nu så kort
ty i Tjecko mustaschen kom bort.
Han sade: "Mätte ingen i Järsla mig tracka"

av FREDRIK TRAHN
Reseledare

start!

NYTTIGT!

Nu kör Eva och Maud igång igen Gympa i Svindersviksskolan!

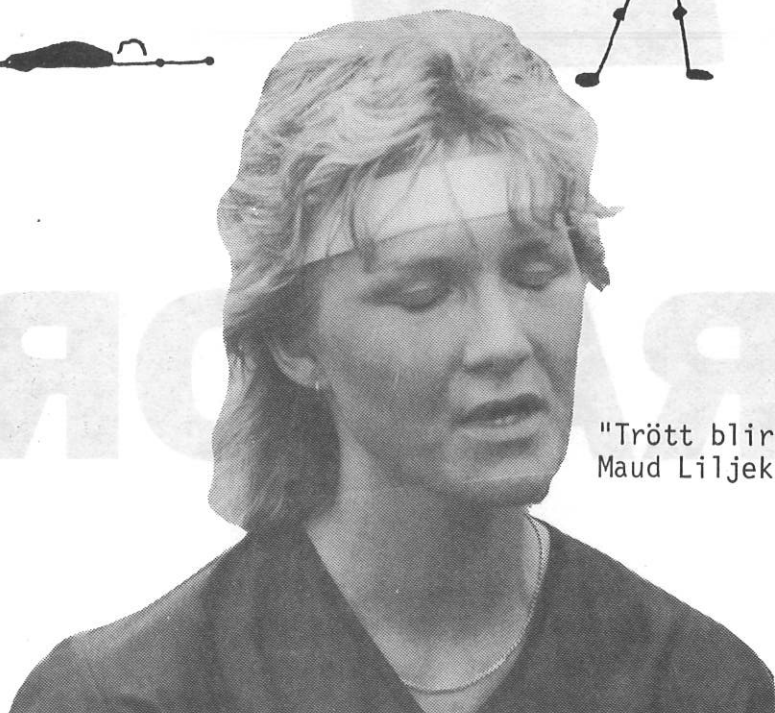
Du träffar oss varje onsdag kl 18.30
med start DEN 25 OKTOBER och avslutning
den 21 mars 1990.

Uppehåll veckorna 52, 1 och 9.

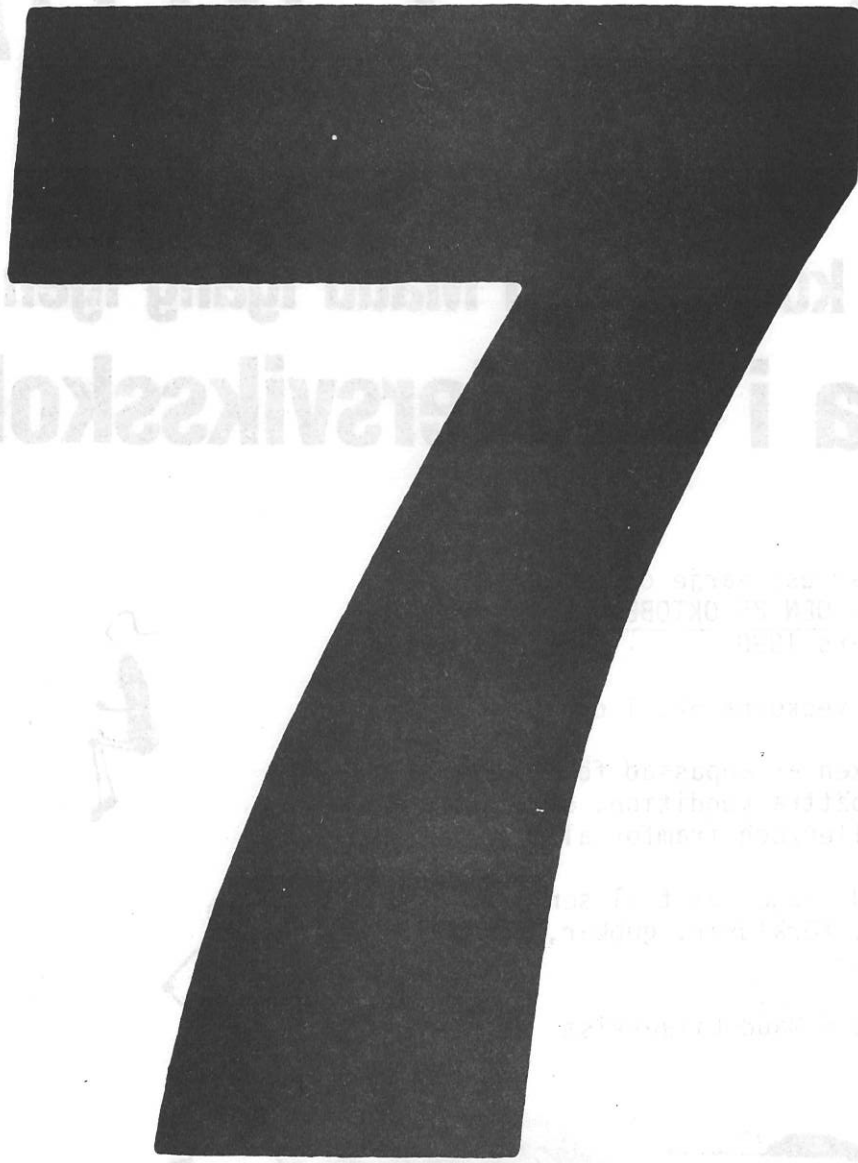
Gymnastiken är anpassad för dig som
vill förbättra kondition, smidighet,
styrka eller/och framför allt ha roligt.

VÄLKOMMEN! säger vi till seniorer,
ingdomar, föräldrar, gubbar, gummor,
motionärer...

Eva Olsén & Maud Liljekvist

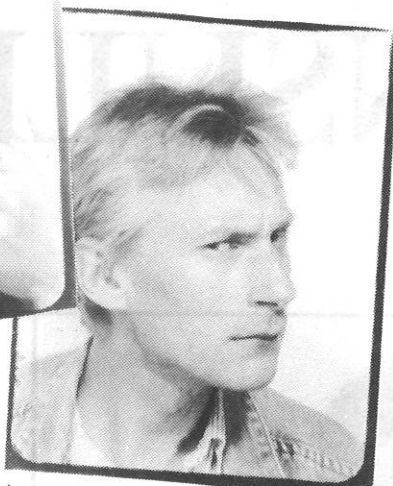

"Trött blir man också"
Maud Liljekvist, gympaledare

FRÅGOR

Namn: Bengt Hall

Ålder: 28

Tävlingsklass: H21 A

Yrke: Art Director

Hur började du i Järsla?

Blev redan som liten parvel medtagen på tävlingar när farsan sprang. Började gå sk trimbanor ute på tävlingarna när jag var 8-9 år. Det var en föregångare till dagens direktbanor, men mest för nybörjare. Sedan har det rullat vidare.

Din största framgång eller roligaste idrottsminne?

Största framgången är väl när jag, tillsammans med bl a redaktören för Järlanytt, vann JSM i skidbudkavle -79.

Men det finns mycket annat roligt också, framförallt i budkavlesammanhang. Vi blev tex 7:a i Hälsingekaveln, då var det verkligen ett "go" i laget. Men det är lite svårt att gradera upplevelsena.

Din bästa och sämsta sida som orienterare?

Min bästa sida: Äsch, jag vet inte.... Jo, jag har förmågan att ta i lite mer än jag egentligen orkar, främst i kavlesammanhang när det går undan lite. Det brukar i allmänhet straffa sig med att magen säger ifrån efteråt.

Min sämsta sida: Vaddå sämsta? Kanske att jag bommar ibland, alltså ren oskärpa. Men hur skulle det se ut om folk aldrig bommade, va? Jag bara frågar... Vilka trista efter snack, oj oj oj!

Vad tycker du är bra i klubben?

Att vi har en bra klubbanda! Vi är en trivselklubb som kan hävda oss bra resultatmässigt i många sammanhang.

Vad kan man förbättra för att få en roligare och bättre verksamhet?

Det beror på vad man menar. Tävlingsmässigt, träningsmässigt, organisatoriskt eller socialt? Ärligt talat - jag vet inte. Det kommer an på varje enskild medlem att se till att om han/hon inte är nöjd med något fixa till vad det nu är för något.

Vad gör du när du inte tränar och springer orientering (andra fritidsintressen)?

Längtar till nästa träningspass!

Vad tycker du om Järlanytt?

För lite utvkningsbrudrar!

Namn: Mattias Lindgren

Ålder: 13

Tävlingsklass: H14 A

Yrke: Studerande

Hur började du i Järsla?

Pappa tog med mig till Järsla, och sen blev det bara så... Tradition!

Din största framgång eller roligaste idrottsminne?

Att vinna H16 klassen i JBO, jag tror det var 1986. Plus en massa andra roliga tävlingar.

Din bästa och sämsta sida som orienterare?

Min bästa sida är kanske konditionen och den sämsta att gå på kompass och läsa höjdkurvor.

Vad tycker du är bra i klubben?

Det ordnas mycket inom klubben, bra ledare.

Vad kan man förbättra för att få en roligare och bättre verksamhet?

Förbättra nybörjarverksamheten. Mer information.

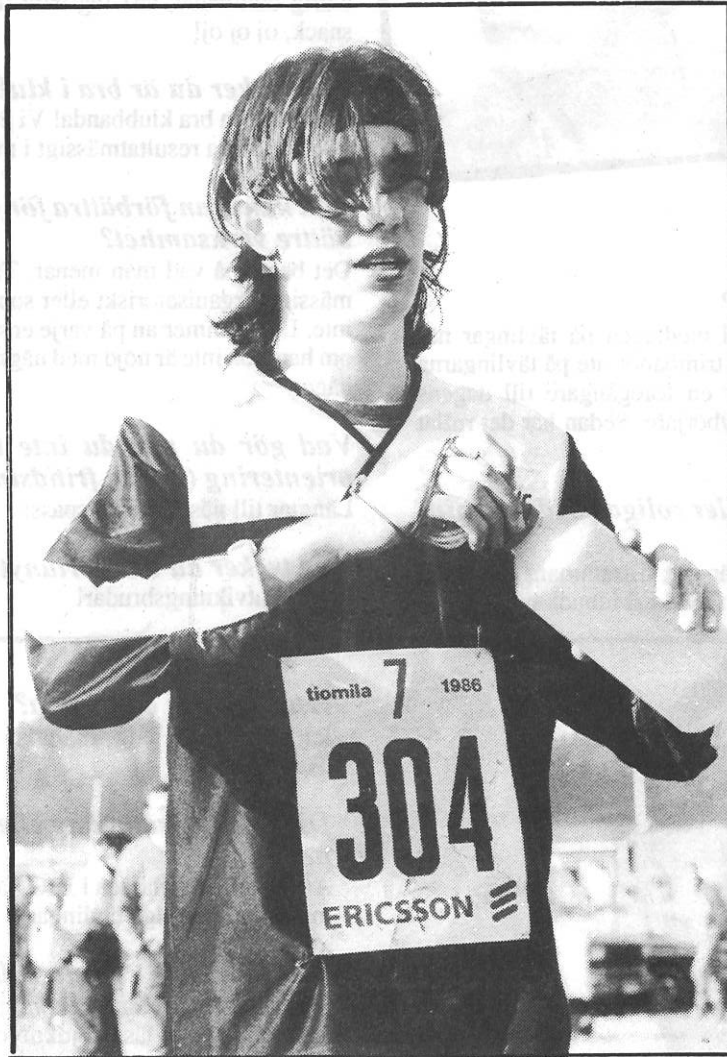
Vad gör du när du inte tränar och springer orientering?

Spelar flöjt mm.

Vad tycker du om Järlanytt?

Mycket bra.

NY KONSULENT

HANS ESSELÖV

KANSLIADRESS: HELGESONS VÄG 8, 131 37 NACKA, TELEFON 08-716 76 43

Vi som var på VM

av ULLA och SUNE LINDELL

VM i orientering i Sverige! Publiken får egna tävlingar på VM-kartorna! Den kombinationen kunde vi förstås inte motstå.

Det var tre publiktävlingar innan själva VM började. Bra tävlingar i utmärkta terrängar. För VM-löparna var tisdag invigning och på onsdagen var det dags för kvältävlingar, där alla svenskar naturligtvis lätt gick vidare.

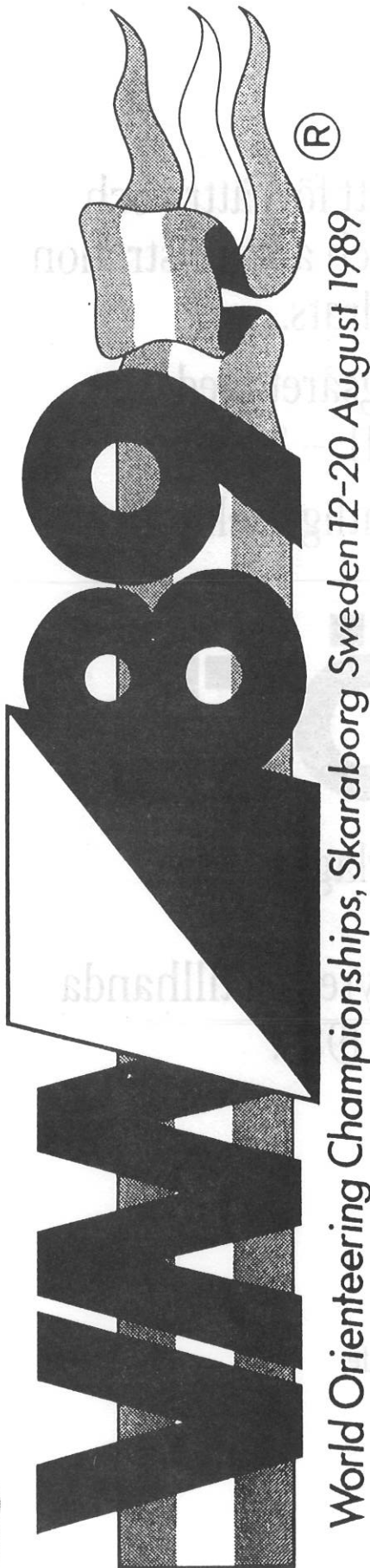
På torsdagen fick vi tävla på kvalkartan. Terrängen var våldsamt kuperad med åsar och gropar. Individuella VM på fredagen blev dramatisk med Marita Skogums seger som största höjdpunkt. Dagen efter fick vi uppleva hur det kändes att springa samma stråk som Petter Torgesen och Marita Skogum. Kuperingen var bitvis våldsam men även tallhedar förekom.

Söndag - stafettdags - alltid spännande och kul. På målplatsen var det feststämning bland de 10 000 åskådarna som stod utplacerade på den naturliga läktaren vid målet. En verklig succé. Eller som landslagsledaren Göran Andersson sa i Radio Skaraborg efteråt: "Globen och Skandinavium kan ta sig i häcken!"

En annan imponerande del var landskapet i övrigt. Vidunderliga vyer och många sevärdheter.

På lördags kvällen var det karneval i Falköping. Inte så att Rio de Janeiro kan ta sig i, men det är imponerande vad en småstad kan åstadkomma.

Avslutningsvis kan vi konstatera att den här delen av västergörländ har en av Sveriges bästa orienteringsterrängar (och renaste). Arrangemangen var perfekta, ja det var verkligen en FEST.

Tranan mot VM! Han kom inte med i truppen, men nog var han där alltid - och roade publiken.

K A L L E S E

Som ett led i styrelsens uppdrag att förbättra och modernisera sektionernas stadgar och administration har bokföringsåret ändrats.

Numera sammanfaller bokföringsåret med vårt egentliga verksamhetsår, 1/11 – 31/10.

Med anledning av detta kallas samtliga sektionens medlemmar till

ÅRSMÖTE

den 28/11 1989, kl 20.00 i Järlagården.

Motioner till årsmötet skall vara styrelsen tillhanda senast den 1 november 1989.

Styrelsen gm
Rolf Ljungkvist, Ordförande

5 dagars i Östersund

5-dagars gick i år i raggabilarnas metropol - Östersund. Dit tog vi oss med OL-tåget - en toppenidé från orienterande SJ-chefen Stig Larsson. Vagnarna var av högsta klass och transporten till C-orten gick perfekt.

Väl framme gick tre vandrande bagagehögar upp till informationen.

- Område M, frågade vi trötta, var ligger det?

- Jaaa, sade funktionären och harklade sig, ... 2 km ditåt!

Hjälplösa tittade vi fram under bagaget.

- Vi får väl kalla på fixarklubben och be om hjälp, sade funktionären.

En normalstor personbil kördes fram till oss.

- Den är på tok för liten, utbrast vi!

Det fick bli en minibuss istället. Vi stannade, klev ur bussen, och där låg område M. Ett grustag, där snön smält undan veckan innan, inte ett grässtrå i sikte.

Fixaren önskade oss "tre vilsna stockholmare" lycka till och försvann mot horisonten. Efter stort besvär fick vi ned tältpinnarna i den tjälfrusna marken. Då kom Janne Lindgren glidande i sin bil.

- Tjena flickor, det var ingen dålig tältplats ni fått tag på, sa han med ett stort leende över hela ansiktet.

- Jag bor förresten i en villa en mil härifrån, med TV, dusch och värme.

- Ni som bor så nära C-orten kan väl hämta resultaten och kartorna varje kväll?

Och så blev det!

Efter långa och kalla nätter med mössa och långkalsonger gjorde vi inga lysande prestationer på etapperna. Resultaten gick upp och ner.

Sista dagen gick tävlingsetappen vid C-orten, då var det för en gångs skull nära och bra.

På kvällen var det avslutningsdisco. Alla mellan 14-25 var där och roade sig. Det fanns både disco och levande musik. Men det bästa var mjölkdrinkarna som såldes för en billig penning.

Efter discot bar det raka vägen hem till "M" för att riva tältet mitt i natten. Det var nästan lika svårt som att sätta upp det. Trötta släpade vi vårt pick och pack till tåget som gick kl 07.00. Enda ljuspunkten var de varma och sköna kupéerna på tåget.

Efter en jobbig och slitsam vecka var vi äntligen hemma. När vi stigit av tåget sade vi till varandra:

- Aldrig mera 5-dagars!

Men trots allt hade vi ganska kul.

1989 års
bästa Souvenir
O-ringen
strumporna.

mitt i smeten.

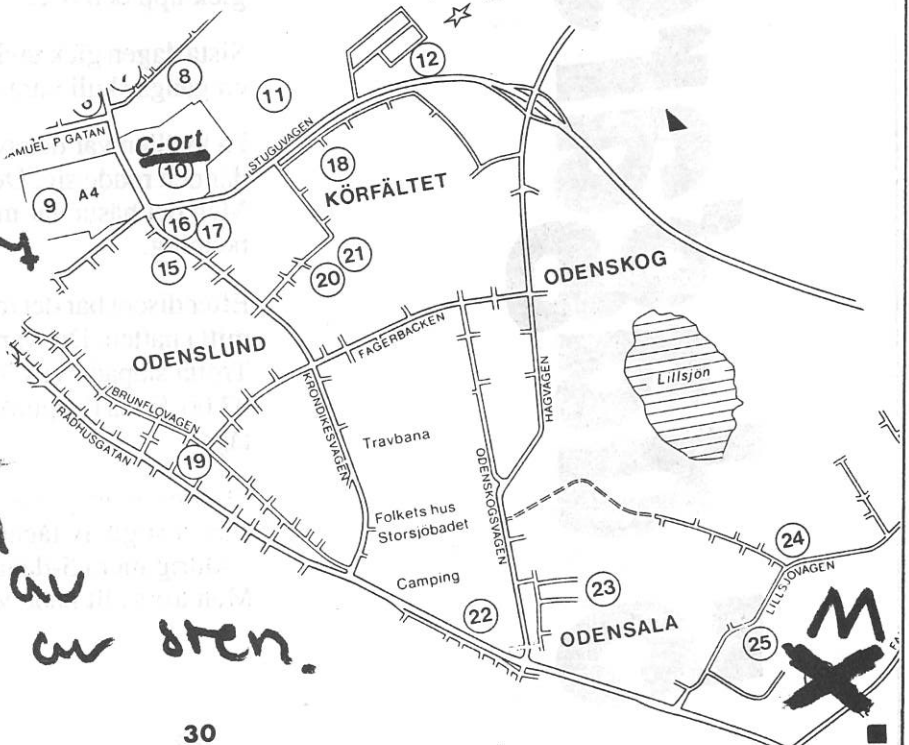
LUFT-OL
Fantasieggande äventyr. Fart? Svett? Action!

My gren inom
orienteringen till.
Drogy mycket till.

- ☆ Läsande mjölkdrinrar ☆
- ☆ Smaskiga glassdrinrar ☆
- ☆ Bombastiska glassbomber ☆
- ☆ Vrålgoda pizzor ☆
- ☆ Genulnt kaffe ☆

Lika populärt
som vanligt.

Vår älskade
tältplats M
som bestod av
sten masser av sten.

Namn: Göran Glanshed

Ålder: 44

Tävlingsklass: H40 A

Yrke: ?

När började du i Järila?

1980

Din största framgång eller roligaste idrottsminne?

Trots snömodd, lervälling och regn i stor blandning är 10-mila i Kungsängen mitt roligaste OL-minne. Att springa sista sträckan bara 20 minuter sämre än Jonas.

Din bästa och sämsta sida som orienterare?

Säkerheten att läsa kartan ser jag som min bästa sida. Den kan kompensera den sämre, som är löpstyrkan.

Vad tycker du är bra i klubben?

Att man inte ställer högre krav än att deltagarna vågar vara med. Den fina satsningen på "udda" aktiviteter; KM med tilltugg, Tjecko, JET-86 mm.

Vad kan man förbättra för att få en roligare och bättre verksamhet?

Skaffa en buss så att vi kan åka till "nya kartor". Detta även på tisdagsträningarna.

Vad gör du när du inte tränar och springer orientering?

Sommaren aktiveras gärna med vindsurfing och på vintern blir det skidåkning.

Vad tycker du om Järlanytt?

En mycket bra information för såväl mycket aktiva som stödjande.

Namn: Jan Lindgren

Ålder: 35

Tävlingsklass: H35 A

Yrke: Programmerare

Hur började du i Järila?

Vann Nackamästerskapet, på skidor förstås, 1965. Järlas skidssektion var inte sen att ta mig med. Började så småningom med skidorientering och sedan även orientering.

Din största framgång eller roligaste idrottsminne?

När vi sprang, "pulsade", i snö på 10-mila som gick i Kungsängen 1981.

Din bästa och sämsta sida som orienterare?

Bästa: orienteringstekniken
Sämsta: konditionen

Vad tycker du är bra i klubben?

Tävlingsnivån, vi gör så gott det går.

Vad kan man förbättra för att få en roligare och bättre verksamhet?

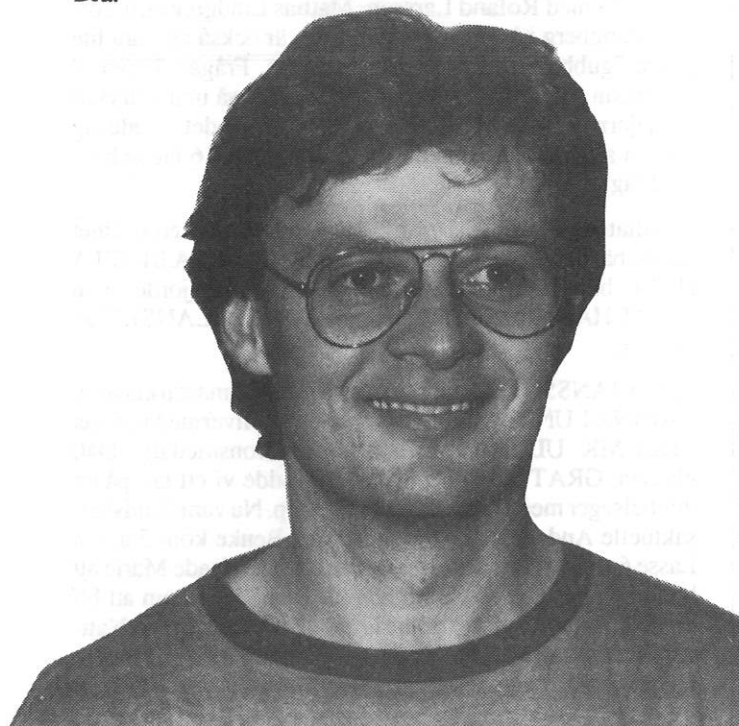
Informationsflödet kan aldrig bli för litet.

Vad gör du när du inte tränar och springer orientering (andra fritidsintressen)?

Jag har en riktig dröm som gått i uppfyllelse - att äga en Ford Lincoln Continental.

Vad tycker du om Järlanytt?

Bra.

Sommarens stora händelse för de flesta järlaiter var Tjeckoresan. Efter idogt tränande på vägen ner sprang vi 5-dagars i Novy Bór. Våra suveräna elitdamer Ulla Britta Hall och Marie Olsén sopade banorna med konkurrenterna. Ulla Britta tog hem segern i "damklassen" och Marie tog andra platsen i D-20. Resten av oss sprang, gick och joggade runt på våra banor men missade alldeles för mycket. En del bröt till och med.

Ett annat sommararrangemang var det svenska 5-dagars i Östersund. Fina banor, fin terräng och trevliga arrangörer men usel campingplats. Vi som sprang i Jämtland var Ragge, Jan Åke, Sune och Ulla, Fam Lindgren, Kajsa, Eva, Malin och Hasse. Resultaten vet vi inte så mycket om, den ena av undertecknad blev i varje fall 14:e i D40 AL.

VM-veckan i Skövde var också en väldigt fin upplevelse. Svenska tjejer, jag säger bara det! Fast killarna var inte så pjåkiga de heller.

Budkavle-DM var en oviss väntan. Skulle H21- och D20 laget få springa SM eller inte. Grabbarna var en och en halv minut från en SM-plats (placement 20). Tjejerna lyckades med att gripa det klassiska halmstrået (placement 9) och knipa en reservplats till Budkavle-SM i Björkarnas stad. Vi får hoppas att det är bra skidföre.

Som vanligt var det våra gubbar och ungdomar som fick fanan att vaja som mest. I klassen gentlemen 60 år krossade trion Åke Hall, Sigvard Gretas och Ragnar Andersson allt motstånd.

Ett under att gubbarna håller ihop så mycket tejpbitar och liniment som de preparerar sig med före start.

Bland de många ungdomslagen knep D16-tjejerna en fin bronspeng, i laget sprang Malin Wiberg, Karin Sundström och Eva Lindén. Grabbarna i H12 klassen ville inte visa sig sämre utan sprang in på en 4:e plats (Daniel Skinner, Erik Wiberg och Robert Hanning sprang i laget). H14-grabbarna blev 10:a med Roland Larsson, Mattias Lindgren och Torbjörn Engberg i laget. Värt att nämna är också att våra lite yngre "gubbar" i H35 klassen blev 5:a. Frågan är om vi någonsin gjort ett bättre DM. Det kan också understrykas att tjejerna är på stark framfart i klubben, det visade sig genom att vi ställde upp med 1 D20 lag, 2 D16 lag och ett D12 lag.

Resultaten på Dag-DM gjorde även de att man med stolthet kunde bära klubbjackan på tävlingplatsen. ULLA BRITTA HALL blev distriktsmästare i D 60. Vann gjorde även BERIT HANNING i D21 BÖ och KARIN GLANSLED i D20 Ö.

LENA JANSSON knep andra platsen i D35 mästartklassen, CARINA LUNDMARK tog även hon en silvermedalj detta i D21 MK. ULLA LINDELL tog en bronsmedalj i D40 klassen. GRATIS! I H21 klassen trodde vi ett tag på en dubbelseger med Benke och Lasse i topp. Nu vann landslagsaktuelle Anders Erik Olsson istället, Benke kom 5:a och Lasse 6:a (24 sekunder efter Benke). I D20 visade Marie att hon nog borde ha blivit uttagen till Dag SM genom att bli 4:a. Nu får hon istället nöja sig med att bara springa Natt- och Budkavle SM. Eva Lindén och Malin Wiberg gjorde för en gångs skull inga topplopp i D16 klassen, Eva blev 11:a.

Men jämna och bra tävlingar tidigare resulterade i att båda är uttagna till USM. Grattis!

Robban Hanning visar en verklig talangfullhet, han knep en 5:e plats i H12. Han började egentligen som skidåkare i Järila. Energiske Erik Wiberg blev 6:a i H10. I H60 klassen kunde ingen av de våra göra något åt Marte Andersson från Lidingö. Bäst blev nu istället Sigvard med en 4:e plats, tätt följd av Lennart och Åke på 6:e respektive 7:e plats.

Natt DM var så svårt som det ryktades om då IFK Tumba var arrangörer. Men är det DM så skall det vara lite att bita i. Vi lägger deras Natt KM - då skall de få igen. Natt DM kunde tyvärr inte skåda några Järlaiter överst på pallen.

Det här var en liten tillbakablick på sommar och höstsäsongen, nu är det dags att se framåt. Det stora målet för klubben är 25-manna som hägrar den 7 oktober. Det är IFK Lidingö som arrangerar och målet är det samma som Lidingöloppet veckan innan. Kartan runt Grönsta gårde är nyritad och terrängen kommer att

bjuda på betydligt mer orientering än fjolårets terränglopp. Du har väl anmält ditt intresse att delta. Om du inte tävlar så boka dagen ändå, kom ut och heja fram klubben, det är ju nära stan.

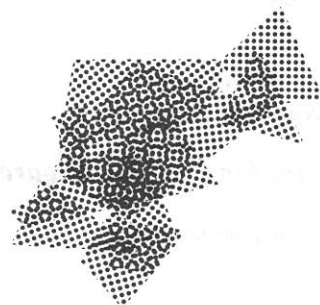
Smålandskaveln - snö, kallt, långa nattbanor... En kul tävling som avslutar säsongen, kanske skall vi våga oss dit igen, det var ett tag sen sist. Kontakta TTK för mer information.

Ungdomarna har Ungdomscupen, Österåkerskaveln och Botkyrkakaveln framför sig. Som avslutning blir det som vanligt ett "Tyrestaläger", plats är ännu inte bestämd. Träningen håller på september ut, sen tar skidorna över tisdagsträningen. Redan nu har de börjat med träning på torsdagarna. Kontakta Lente eller Lollo Hanning om du inte har fått träningsprogram.

Ha en bra höst, vi ses och hörs.

TTK genom ULLA LINDELL och GÜNILLA LARSSON.

TTK KOM- MEN- TERAR

ttk

Materialarn

Kontakta mig om du är intresserad av följande overaller, alla i balla järlafärger och tuff design.

Vindoveraller Kämpela

Storlek 130 140 150 1 2 3 5 6
Antal 1 2 1 2 2 2 1 2

Udda byxor:

Storlek 7 1 st
5 1 st

Udda jackor:

Storlek 6 1 st
4 1 st

Vindoveraller Yngve Ek

Jacka:

Storlek 8 2 st
7 1 st
6 1 st (helt blytlås)

Byxa:

Storlek 7 1 st

ANDERS HALL

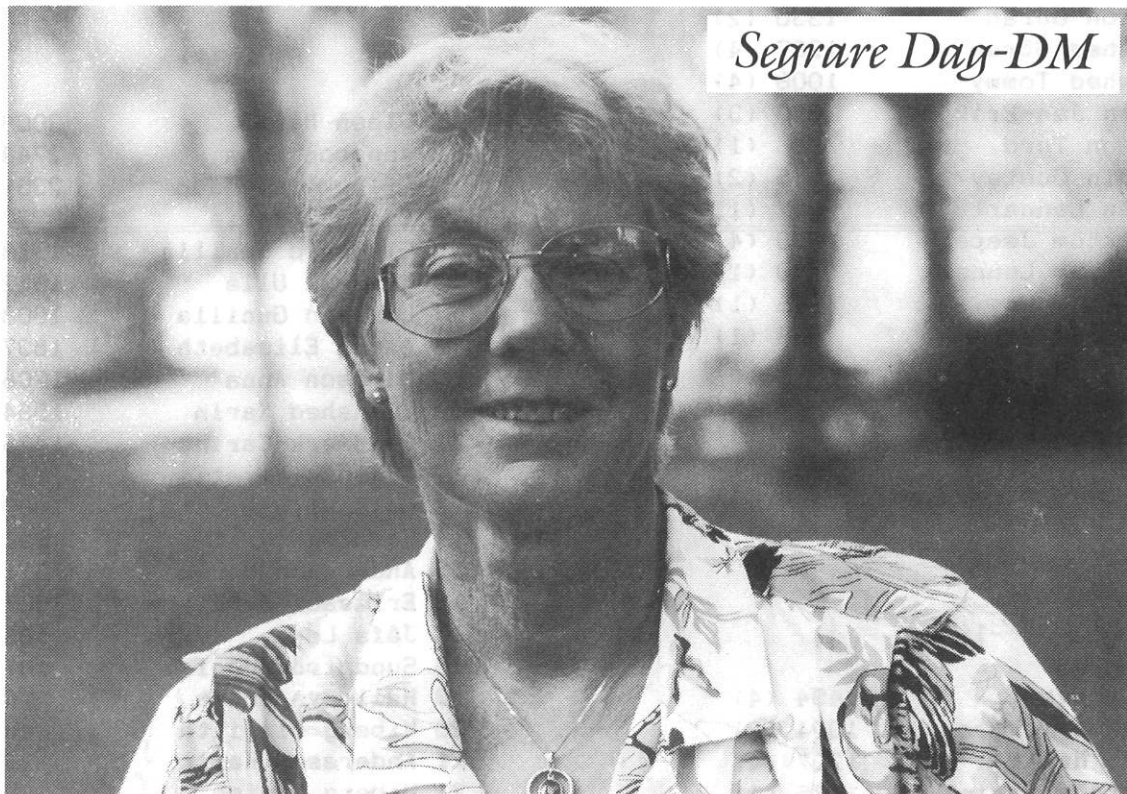
Materialansvarig Järla IF Orientering

Alphyddevägen 43

131 35 Nacka

Tel 716 03 83

Grattis Ulla Britta Hall

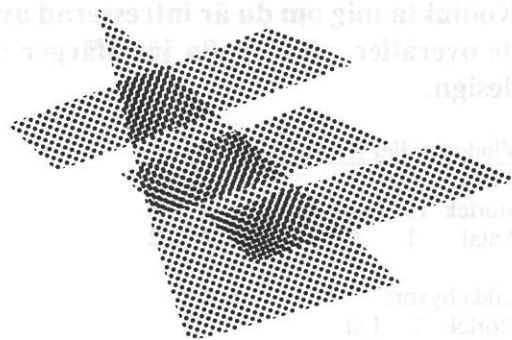
JBO vårsäsongen -89

Äntligen har alla listor kommit och vårens resultat är uträknade, det är fint med data. Resultatlistan är baserad på följande JBO-tävlingar:

Järfälla 23/4
Österåker 24/4
Gustavsberg 30/4
Täby IS 4/5

De är alla dagtävlingar.

Nu hoppas vi bara att höstens resultatlistor kommer ut lite fortare så att vi kan ställa samman den totala listan på denna sida nyår. Håll till godo!

H 17-

1 Trahn Fredrik	4089 (4)
2 Englund Lars	3057 (4)
3 Andersson Ragnar	2630 (4)
4 Längberg Lars	2591 (3)
5 Lindell Jonatan	2554 (4)
6 Hall Bengt	2416 (3)
7 Lindgren Jan	2108 (3)
8 Hall Anders	2038 (3)
9 Karlsson Christer	2000 (3)
10 Lindell Sune	1894 (4)
11 Frändén Roger	1729 (3)
12 Karlsson Rolf	1517 (2)
13 Ohlsson Göran	1330 (2)
14 Glanshed Göran	1267 (4)
15 Glanshed Tommy	1006 (4)
16 Wiberg Jan-Erik	950 (3)
17 Jansson Tord	886 (1)
18 Grandin Gustav	865 (2)
19 Hävrén Lennart	837 (1)
20 Sundström Jesper	800 (4)
21 Lindström Lennart	749 (1)
22 Engberg John	688 (1)
23 Björklund Jan-Åke	568 (1)
24 Andersson Jonas	460 (1)
25 Norén Jan-Olov	299 (1)
26 Sundström Lars	263 (4)
27 Wahlgren Anders	253 (1)
28 Hall Åke	138 (1)

D -16

1 Lindén Eva	1494 (4)
2 Lindgren Terése	1304 (3)
3 Wiberg Malin	1207 (4)
4 Sundström Karin	475 (3)

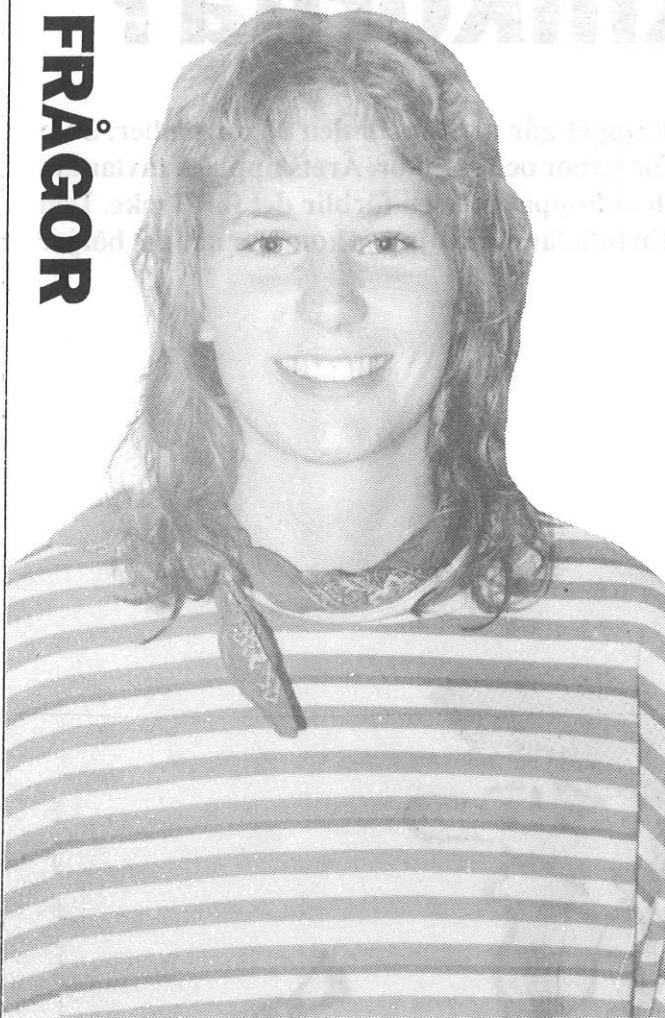
H -16

1 Wiberg Erik	2836 (4)
2 Larsson Roland	2711 (4)
3 Eriksson Pär-Olof	1871 (4)
4 Hanning Robert	1472 (3)
5 Lindgren Mattias	1315 (2)
6 Glanshed Jörgen	1196 (3)
7 Skinner Daniel	904 (2)
8 Sandberg Kristoffer	800 (1)
9 Engberg Torbjörn	768 (4)
10 Hanning Kenneth	436 (1)
11 Jansson Jakob	167 (1)
12 Lindgren David	40 (2)

D 17-

1 Olsén Marie	3008 (3)
2 Jansson Lena	2748 (3)
3 Liljekvist Maud	2331 (4)
4 Englund Maria	2277 (4)
5 Glanshed Gunilla	1918 (3)
6 Lindell Ulla	1912 (4)
7 Larsson Gunilla	1908 (2)
8 Argus Elisabeth	1837 (3)
9 Larsson Anna	1708 (3)
10 Glanshed Karin	1584 (4)
11 Lundmark Carina	1476 (2)
12 Englund Kerstin	1141 (4)
13 Hall Ulla-Britta	1000 (1)
14 Hanning Berit	881 (2)
15 Andersson Maria	311 (2)
16 Eriksson Marianne	307 (3)
17 Jåfs Lena	185 (1)
18 Sundström Monica	107 (3)
19 Hall Eva-Lotta	70 (1)
20 Wiberg Birgitta	40 (1)
21 Andersson Karin	20 (1)
21 Wiberg Louise	20 (1)

7 FRÅGOR

Namn: Marie Olsén

Ålder: 19

Tävlingsklass: D20 E

Yrke: Fastighetsförvaltare

Hur började du i Järla?

Som 11-åring i röd toppluva och flätor. Hade tänkt att bli skidåkare - det blev jag inte.

Din största framgång eller roligaste idrottsminne?

Det var när jag kom in i ledningen på lägerkaveln, på sommarlägret som Tyresö arrangerade. Jeppes hembyggda tuta gjorde susen.

Din bästa och sämsta sida som orienterare?

Min bästa är att jag är mörkrädd. Det går snabbare i skogen vid nattorientering.

Min sämsta är att jag ger mig för lätt när det blir jobbigt.

Vad tycker du är bra i klubben?

Resorna utomlands.

Vad kan man förbättra för att få en roligare och bättre verksamhet?

Fler eldsjälar behövs. När jag blir pensionär...

Vad gör du när du inte tränar och springer orientering (andra fritidsintressen)?

Går på Nacka Bio ibland, det kan jag rekommendera.

Vad tycker du om Järlanytt?

Bra, redaktören är en klippa.

Hur mår skinkorna?

Ja den frågan får du svar på när det klassiska skinkloppet går av stapeln den 26 november. Som vanligt är det Sune Lindell och BK Konsult som står för banor och skinkor. Årets upplaga tävlar om tre skinkor. Tävlingsplatsen är tillsvidare hemlig och vi hoppas att den förblir det för Benke. Den karln har tagit en skinka varje år, sånt måste stävjas. En fullständig inbjudan kommer när det börjar att dra ihop sig.

Väl mött i hemlig skog!

DRAGNINGSLISTA

Stora medlemskortet
1989

MAJ

Nr. 344	200:-
303	200:-
192	100:-
65	100:-
383	100:-
637	50:-
268	50:-
167	50:-
472	50:-
386	50:-
667	50:-
121	50:-
362	50:-
108	50:-
196	50:-
267	50:-
356	50:-
185	50:-
12	50:-
521	50:-
700	50:-

JUNI

Nr. 438	200:-
3	200:-
334	100:-
618	100:-
604	100:-
333	50:-
342	50:-
532	50:-
308	50:-
136	50:-
619	50:-
287	50:-
130	50:-
453	50:-
427	50:-
201	50:-
183	50:-
313	50:-
101	50:-
221	50:-
466	50:-

DRAGNINGSLISTA

Stora medlemskortet
Julidragningen 1989

Nr. 456	Jutta Ekman	200:-
526	Niklas Karlsson	200:-
430	Nils-Olof Engdahl	100:-
255	Marianne Eriksson	100:-
493	Roland Åström	100:-
239	H. Kolari	50:-
446	Ingegerd Costa	50:-
253	Sven Lundmark	50:-
602	Viola Sjöquist	50:-
654	Eva Johansson	50:-
683	Göran Sten	50:-
2	Peter Krigh	50:-
252	S. Isaksson	50:-
86	Stig Lundgren	50:-
346	Lars Englund	50:-
359	Helge Eriksson	50:-
529	Erling Granström	50:-
271	E. Gillberg	50:-
693	Monia Wester	50:-
678	Bo Karlsson	50:-
390	Ernst Eriksson	50:-

DRAGNINGSLISTA

Stora medlemskortet
Augustidragningen 1989.

Nr. 31	Curt Moberg	200:-
260	Roland Ahling	200:-
83	Bernt Alvin	100:-
96	Folke Johansson	100:-
30	Börje Moberg	100:-
550	Oskar Jensen	50:-
264	Ragnar Lindgren	50:-
103	Edgardo Martinez	50:-
663	Ann-Cathrine Kreüger	50:-
470	Agne Kansell	50:-
682	R. Alfredsson	50:-
335	Rune Rova	50:-
161	Georg Friedman	50:-
389	Hjördis Hagstedt	50:-
627	Anita Silfvén	50:-
59	Jan Boman	50:-
164	Lena Johansson	50:-
230	C. Karlsson	50:-
374	Hans Regnell	50:-
500	Roger Åberg	50:-
39	Hans Gustavsson	50:-

HARSALÄGER SKIDOR 1989

Vi har planenligt bokat in oss för ett skidläger 1989.

Tidpunkten är 2 dec -9 dec

Som vanligt finns det möjlighet att dela på veckan med avresa i början eller slutet av veckan.

Transport sker med samåkning i bil. I mitten av oktober kommer vi att dela ut anmälningssblanketter till intresserade. Vi vill gärna att ungdomarna som deltagar i vår träningsverksamhet under hösten för att få större utbyte av ett träningsläger.

En sak är viktig före ett träningsläger att man äter rätt och gör en s.k. kolhydratuppladdning.

Vi kommer att dela ut en broschyr till alla ungdomar som heter "Uppladdning"

Vi hoppas på en snörik vinter.

Vi möts i skidspåret.

Lennart Hagstedt

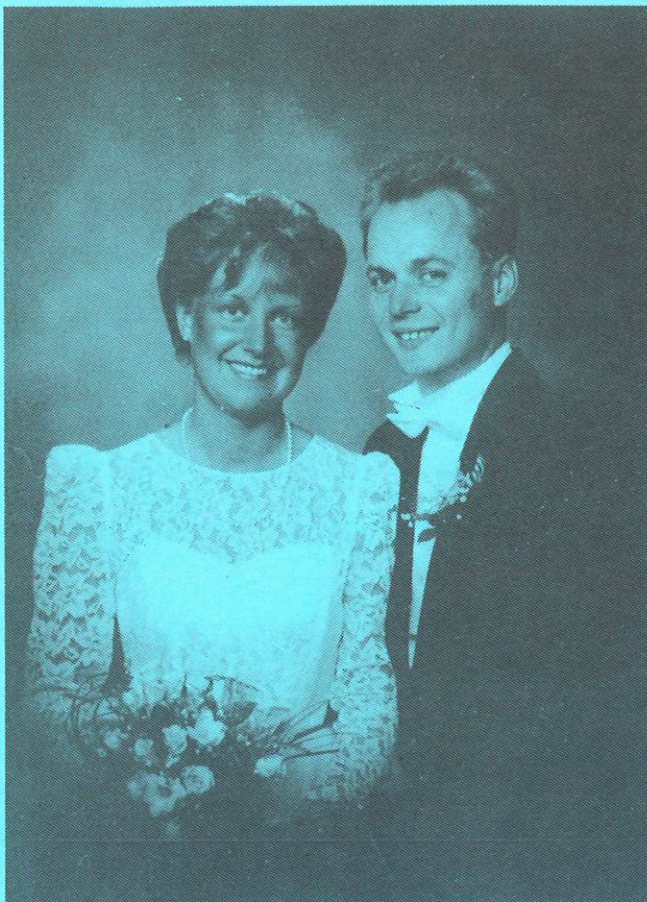
Ordf. i skidsektionen

DRAGNINGSLISTA

Stora medlemskortet
Septemberdragningen 1989.

Nr. 375	Hans Regnell	200:-
275	Ake Hall	200:-
49	Ann-Marie Wallman	100:-
198	Willard Lanberg	100:-
544	Jakob Nilsson	100:-
168	Jörgen Rockert	50:-
601	Bengt Sjöqvist	50:-
357	Tomas Billing	50:-
1	Sickla Sport	50:-
73	Olle Råmgård	50:-
649	Madeleine Kindstrand	50:-
17	Elisabeth Doije	50:-
41	Rolf Moberg	50:-
212	Harriet Norlander	50:-
270	Sven Österberg	50:-
257	B. Svensson	50:-
469	Kurt Johansson	50:-
518	Majvor Sandgren	50:-
238	Fredrik Trahn	50:-
686	Maria Eckerman Blitz	50:-
199	Anna Jansson	50:-

Roffe & Maria har gängat sig!
Grattis!

Nya adresser:

Carin Andersson
Eriksborgsgatan 46
654 64 Karlstad

Lars Olof Ersson
Augustendalsv. 14
131 40 Nacka

Redaktör:

Jonas Andersson
Ölmevägen 17
123 46 Farsta
Tel 604 70 72
arb 48 31 20

Grattis till

MONICA SUNDSTRÖM
som vann VIP-VM.
Tävlingen för alla
höjdare som stöder
orienteringssporten.

Nya medlemmar:

Nils Nilsson
Smedjevägen 9
131 33 Nacka

Resultat från ungdomscupen i Nynäshamn. Tyvärr så åkte vi ur grupp 4, de två sista i gruppen flyttas ner. Det berodde inte på att vi sprang dåligt utan att det saknades löpare i en del klasser.

Grupp 4

1 Gustavsberg	17 p
2 Bromma/Vällingby	14
3 Spårvägen	13
4 Väsby	8
5 Järla	7
6 Mälarhöjden	1

JÄRLA

